

Szolgálatra emelkedvén

Ruhi Intézet

2. Könyv

Szolgálatra emelkedvén

Ruhi Intézet

A sorozat kötetei:

Az alábbiakban a Ruhi Intézet által kidolgozott sorozatok jelenlegi köteteinek címei szerepelnek. A könyvek célja, hogy szisztematikusan használják őket a fő tanfolyamsorozatban a fiatalok és felnőttek azon képességének fejlesztésére, hogy a közösségeiket szolgálják. A Ruhi Intézet olyan kurzusok kidolgozásával is foglalkozik, amelyek a sorozat harmadik kötetéből ágaznak le a bahá'í gyermekfoglalkozások vezetőinek képzésére, valamint az ötödik könyvből a serdülőcsoport foglalkozások animátorainak felkészítésére. Ezek is fel vannak tüntetve az alábbi listán. Meg kell jegyeznünk azonban, hogy ez a lista a gyakorlatban szerzett tapasztalatok gyarapodásával változhat, illetve további címek kerülnek majd bele, amint a kidolgozás alatt álló számos tanfolyami elem eléri azt a fázist, amikor már széles körben hozzáférhetővé lehet tenni.

1. Könyv *Elmélkedés a lélek életén*
2. Könyv *Szolgálatra emelkedvén*
3. Könyv *Gyermekfoglalkozások vezetése, Első évfolyam*
Gyermekfoglalkozások vezetése, Második évfolyam (mellékági tanfolyam)
Gyermekfoglalkozások vezetése, Harmadik évfolyam (mellékági tanfolyam)
Gyermekfoglalkozások vezetése, Negyedik évfolyam (mellékági tanfolyam)
4. Könyv *A kettős Megnyilvánulások*
5. Könyv *A fiatal serdülők képességeinek kibontakoztatása*
A kezdőlendület: 5. Könyv első mellékági anyaga
Egyre bővülő kör: 5. Könyv második mellékági anyaga
6. Könyv *A Hit tanítása*
7. Könyv *Együtt sétálva a szolgálat ösvényén*
8. Könyv *Bahá'u'lláh Szövetsége*
9. Könyv *Történelmi rálátást nyerve*
10. Könyv *Élettől lüktető közösségek építése*
11. Könyv *Anyagi eszközök*
12. Könyv (rövidesen megjelenik)
13. Könyv *Társadalmi tevékenységben való részvétel*
14. Könyv (rövidesen megjelenik)

Copyright © 2011, 2022 by the Ruhi Foundation, Colombia
Minden jog fenntartva. 2.1.2.PE kiadás 2024. szeptember
A nyomtatás Magyarországon készült.

Originally published in Spanish as *Levantémonos a servir*
Copyright © 1987, 1996, 2020 by the Ruhi Foundation, Colombia
ISBN 978-958-52941-0-3

Permission for a limited printing of this book in Hungarian has been granted to the National Spiritual Assembly of the Bahá'ís of Hungary by the Ruhi Institute.

Ruhi Institute
Cali, Colombia
Email: instituto@ruhi.org
Website: www.ruhi.org

Magyarországi Bahá'í Közösség
Országos Szellemi Tanácsa
1053 Budapest, Ferenciek tere 3. II/4
Tel.: +36-1-266-4004
E-mail: nsa@bahai.hu
Website: www.bahai.hu

Tartalom

Néhány gondolat a tutorhoz	v
A tanítás öröme	1
Felemelő beszélgetések.....	17
Elmélyülési témák.....	41

Néhány gondolat a tutorhoz

Ez a könyv, ami a Ruhi Intézet által felajánlott tanfolyamok fő sorozatában a második, azokkal a képességekkel foglalkozik, amelyek segítségével hozzájárulhatunk az értelmes és felemelő beszélgetésekhez. Ezt a sajátos szolgálati tevékenységet, amelyre a könyv összpontosít, a harmadik fejezet fejti ki. Egy olyan világban, ahol iszonyatos erők szaggatják szét a közösségi kötelékeket, az a gyakorlat, hogy barátokat és szomszédokat látogatunk meg az otthonaikban azért, hogy a társadalom életében központi jelentőségű témákat járjunk körül velük, különösen, ha ez a kultúra kiemelkedő jellegzetességévé válik, gyógyír lehet az egyre növekvő elszigeteltség okozta bajokra. Az így létrehozott baráti kötődések, ahogyan arra a fejezet is utal, arra szolgálnak, hogy erősítsék az élénk és harmonikus közösségek építésének folyamatát.

Egy szomszédságban vagy faluban működtetett otthonlátogatási program bizonyos fokú szervezettséget igényel, mely nem nélkülözheti egy odaadó barátokból álló mag bevonását, akiket a szükséges igazgatási intézmények és segédintézmények támogatnak. A tutornak, amikor végigvezet egy csoportot a könyvön, nem szabad megfélemlenie arról, hogy a résztvevők arra készülnek fel, hogy egy ilyen folyamatban levő erőfeszítéshez csatlakozzanak. A tanulmányaik részeként szervezett látogatásoknak azt az elköteleződést kell eredményezniük, hogy évről évre részt vesznek majd ebben az erőfeszítésben. Ez ugyanis az élethosszig tartó szolgálat fontos aspektusa.

Az otthonlátogatások gyakorlata, mely kifejezetten lelki és társadalmi jelentőségű témák megvitatására irányul, egyértelműen gazdagítja egy közösség kultúráját. Ebben a tekintetben épp ilyen döntő fontosságú az a számos informális beszélgetés is, amelyre otthon vagy a munkahelyen, az iskolában vagy a piacon kerül sor. Így tehát az, hogy időről-időre lelki alapelveket viszünk bele a mindennapi beszélgetésekbe, olyan képesség, amely mindenképpen figyelmet érdemel. Ennek fejlesztése áll a második fejezet középpontjában, megalapozva ezzel a harmadik fejezetben sorra kerülő anyag tanulmányozását.

Annak érdekében, hogy a barátainkkal és a szomszédainkkal való beszélgetéseink felemelőek legyenek, képesnek kell lennünk örömet vinni a velük való párbeszédbe. Ezzel a témával foglalkozik az első fejezet, „A tanítás öröme”. Lényegében a Ruhi Intézet által javasolt összes szolgálati tevékenység magában foglalja, hogy osszuk meg az isteni bölcsesség gyöngyszemeit másokkal, melyekre Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásának óceánjában lelünk. Az első fejezet tanulmányozása az e tevékenységben rejlő öröm tudatát szándékozik fokozni. Néhány rész azt kéri a résztvevőktől, gondolkodjanak el Isten Szaván és azon, hogy mekkora áldás azt másokkal megosztani. Ahogyan arra a fejezet rámutat, ebből a tevékenységből ered az öröm, mely gyorsítja lépteinket a szolgálat ösvényén. Ugyanakkor, még ha teljesen meg is vagyunk győződve arról az alapvető lelki igazságról, elveszíthetjük a tanítás örömét, ha figyelmen kívül hagyjuk azokat a tulajdonságokat és hozzáállást, melyek a szolgálatot kell hogy jellemezzék. Ezek képezik a sorozatban ez után következő több könyv témáját is, így itt csak néhányat vizsgálunk meg közülük, elsőként a mindentől való elfordulást a hetedik részben. E tulajdonságon való elmélkedés alapjául a Bahá'í Írásokból

származó idézetválogatás szolgál. E tulajdonság ugyanis nélkülözhetetlen ahhoz, hogy külső tényezők ne csökkentsék a szolgálat örömét. Fontos azonban, hogy a résztvevők a foglalkozásról ne azzal a téves elgondolással távozzanak, hogy a mindentől való elfordulás bezárkózást vagy nemtörődömséget jelent. Állandóan törekednünk kell arra, hogy fokozzuk erőfeszítéseinket és növeljük szolgálatunk hatékonyságát, s eközben egyre jobb eredmények elérését tűzzük ki célul. Ehhez kellőképpen meg kell értenünk az erőfeszítés sajátos jellegét, melynek témájával a nyolcadik rész foglalkozik. Az optimizmust és a hálát, a szolgálat ösvényének két alapvető hozzáállási formáját, a következő és egyben utolsó rész tárgyalja röviden.

A könyv második fejezete, a „Felemelő beszélgetések”, arra a képességre fókuszál, miként tudjuk felemelni egy informális beszélgetés szintjét azáltal, hogy amikor csak alkalom adódik rá, lelki alapelvekre utalunk. E fejezet egy sor olyan rövid magyarázatot tartalmaz különböző témákban, melyek bár nem pontos idézetek, mégis ‘Abdu’l-Bahá szavain alapszanak, továbbá számos általa használt szót és kifejezést magukban foglalnak. Ezek mindenkit érintő, a különféle háttérű embereket foglalkoztató törekvésekről és aggodalmakról szólnak. Remélhetőleg a magyarázatok tanulmányozásával a résztvevők inspirációt merítenek abból a hozzáállásból, amellyel ‘Abdu’l-Bahá fejtette ki a lelki alapelveket, illetve elsajátítják azt a szokást, hogy Őrá tekintsenek, amikor igyekeznek felfedezni a Bahá’u’lláh Kinyilatkoztatásának óceánjában rejlő gyöngyszemeket, megérteni Atyja tanításainak jelentését és összefüggéseit, valamint nagylelkűen igyekeznek megosztani azokat másokkal.

A fejezet céljának eléréséhez a résztvevőknek lehetőséget kell biztosítani arra, hogy jónéhányszor áttekinthessenek minden egyes állítást, kövessék a gondolatmenetet, és mindaddig gyakorolják azt elmondani, amíg olyannyira magukévá nem teszik a gondolatokat, hogy könnyedén át tudják azokat adni másoknak. Néhányan először alapvetően a mondatokat fogják megtanulni és elismételni többé-kevésbé úgy, ahogy azok a fejezetben szerepelnek. Erre számítani lehet. Azonban ahogy a Hitről szerzett tudásuk elmélyül és növekszik a tapasztalatuk, sokkal szélesebb tartalom és gazdagabb szókincs áll majd rendelkezésükre, ami visszatükröződik majd a másokkal való párbeszédekben. A tutornak fel kell ismernie, hogy ezen a ponton kettős célkitűzéssel állunk szemben: bizonyos fokú természetességgel elmagyarázni a tanításokat, ugyanakkor összhangban lenni ‘Abdu’l-Bahá gondolataival.

Miután a csoport tagjai megtanulják bemutatni az egyes magyarázatok tartalmát, rátérnek egy másik tevékenységre, amely arra ösztönzi őket, hogy a tanulmányozott gondolatokat összekapcsolják a családjukat, barátaikat és munkatársaikat aggasztó kérdésekkel. Ennek érdekében el kell gondolkozniuk a beszélgetés során felhozott néhány témán és kérdésen, továbbá el kell dönteniük, melyek kínálnának lehetőséget arra, hogy belevigyék a gondolatokat egy beszélgetésbe. Néhány kijelentés esetében a könyv egy-két példa említésével mutatja be, hogy az ‘Abdu’l-Bahá által kifejtett lelki alapelvek miként vetnek fényt az embereket érintő kérdésekre szerte a világban. Ez a feladat hatékonyabb lesz akkor, ha a tutor még a könyv tanulmányozása folyamán minden csoporttagot támogatni tud abban, hogy kiválasszon egy magyarázatot és pár egyént, akivel a benne levő gondolatokról társaloghat. Így időt lehet szentelni arra, hogy amikor a résztvevők összejönnek, beszámolhassanak egymásnak az általuk folytatott beszélgetések dinamikájáról.

Ebben a fejezetben minden magyarázathoz kapcsolódik néhány memorizálandó részlet Bahá’u’lláh Írásaiból. A Ruhi Intézet által a memorizálásra helyezett hangsúly, ami már a sorozat első könyvében is megjelenik, még erőteljesebbé válik a második könyvben. A résztvevők mostanra már feltehetően tudatában vannak annak a lelki tápláléknak, amiben az Írásokból vett idézetek révén időről-időre részesülnek. Ebben a könyvben tehát tovább fognak elmélkedni Isten Szavának az emberi szívre gyakorolt hatásáról. A harmadik fejezetben

pedig, akárcsak a másodikban, megtanulják a megszólalásaik során az Írásokban található alapelvek és gondolatok bemutatását illetve alkalomadtán egyes részletek pontos idézését. A tanítások pontos elmagyarázása, tiszta formájukban való átadása azok közé a képességek közé tartozik, amelyek fejlesztésére a szolgálat ösvényén járva mindannyian törekszünk. Az, hogy ehhez kiváló kiindulópont, ha elkezdjük 'Abdu'l-Bahá magyarázatait tanulmányozni és megpróbáljuk azokat olyan módon kifejezni, ahogyan azt Ő tette, a második fejezet szerkezetének alapvető pillére.

Amint azt fentebb említettük, az „Elmélyülési témák” című harmadik fejezet e könyv tárgyát képező szolgálati tevékenység felé fordul, ami nem más, mint a barátok és szomszédok meglátogatása kifejezetten abból a célból, hogy a közösségi élethez alapvető fontosságú beszélgetéseket folytassunk velük. A fejezetben háromféle beszélgetés képe rajzolódik ki és mindegyikhez egy adott tartalom javasolt. Az első fajta beszélgetés olyan témák sora köré épül, amelyeket egy falu vagy szomszédtság lakóival járhatunk körbe egy szisztematikus látogatási program során. Bár a körvonalazott tartalom számos különböző módon megosztható az érdeklődőkkel, mégis a témák eredeti szándéka marad a legfontosabb – lehetőséget adni egy-egy háztartáshoz tartozóknak, hogy elmélyítsék tudásukat a Hitről. A fejezet nagyobb része ezért az efféle beszélgetéseknek van szentelve.

Az otthonlátogatások gyakorlata ugyanakkor az elmúlt évek során új méreteket öltött. Különösen, ahogy az egyre kisebb földrajzi egységek szintjén – egészen a falvak és városi szomszédtságok szintjéig – egyre nőtt azok száma, akik hajlandóak tutorokként, serdülőcsoportok animátoraiként és gyermekfoglalkozások vezetőiként közreműködni. Figyelemre méltó, hogy e gyakorlat nem csupán a Hit ismeretének terjesztése céljából bizonyult alapvető fontosságúnak, hanem a serdülők lelki megerősítésére, illetve a gyerekek lelki nevelésére irányuló programok sikeres előmeneteléhez is lényeges. Ennek során világossá vált, hogy az animátoroknak és a tanítóknak a két programban résztvevő gyermekek szüleinél rendszeres látogatásokat kell tenniük, hogy megbeszéljék a programokat formáló elképzeléseket és megközelítéseket. Ilyen megbeszélések alkotják a beszélgetés második típusát, amelyek a tizennegyedik és tizenötödik részben kerülnek áttekintésre. Az e fejezetekben tárgyalt tartalom persze korántsem átfogó, mivel a résztvevők a két nevelési programot sokkal jobban meg fogják ismerni majd a későbbi kurzusok során. Azonban az, hogy tudnak az ilyenfajta beszélgetés jelentőségéről, valamint elkísérik a gyermekfoglalkozások vezetőit és a serdülőcsoportok animátorait a szülők meglátogatásakor, hasznosnak bizonyulhat ebben a kezdeti szakaszban.

A fejezetben elképzelt harmadik típusú beszélgetés egy igen különleges célt szolgál. Nagyon sok fiatal keres olyan utakat, amelyekken keresztül beteljesíthetik legfőbb vágyukat, hogy hozzájáruljanak a világ jobbításához. Ők a társadalom átformáló képességének hatalmas tárházát jelentik, amely arra vár, sőt, vágyik, hogy hasznosítsák. Egy kortársak közti beszélgetés során, amikor a fiatalok elgondolkoznak az ifjúkor adta egyedülálló lehetőségekről és felelőségekről, figyelembe véve az ifjúkor összes energiáját és különleges erejét, gyakran felmerül a szolgálat témája, és felbukkan a falvakban és a szomszédtságokban zajló tevékenységek iránti érdeklődés. Ez a jelenség az egész világon megfigyelhető. Ennek eredményeként többen is örömmel csatlakoznak majd az intézeti tanfolyamokhoz, hogy szert tegyenek azokra a készségekre, melyek a felnövekvő generáció lelki nevelésének biztosításához akár gyermekfoglalkozások vezetőiként, akár serdülőcsoportok animátoraiként szükségesek. A kilencedik és tizedik rész felsorol néhány gondolatot, melyeket egy ilyen típusú beszélgetésben lehet körbejárni.

Annak érdekében, hogy megerősítsük azokat a képességeket, amelyekkel az egyének értelmes beszélgetéseket tudnak kezdeményezni és fenntartani, a fejezetnek természetesen túl

kell lépnie az átfogó témák és az azokhoz tartozó tartalmak ajánlásán. A gondolatok világos megfogalmazásának képességén kívül a résztvevőknek ki kell alakítaniuk a szükséges hozzáállást és lelki tulajdonságokat. Ezek adják nagyrészt a fejezetben kibontakozó elbeszélés alapját. A kérdéses képességek fontosságáról kimondottan a negyedik rész szól, ahol a résztvevők azon gondolkodnak el, milyen érzések és gondolatok kell, hogy eltöltsék a szívünket és elménket, amikor egy látogatásra készülünk. Az ötödik részben pedig az alázatosság fogalmát vizsgálják. A tutornak oda kell majd figyelnie arra, hogy a résztvevők megfelelő figyelmet szenteljenek ezeknek a részeknek, hiszen bármekkora tudásra is teszünk szert, bármennyire jól tudjuk megfogalmazni a gondolatokat, beszélgetéseink hatékonysága azokon a tulajdonságokon és hozzáálláson fog múlni, amivel megközelítjük őket.

Meg kell jegyezni, hogy a könyvek e sorozatában leírt szolgálati tevékenységek, bár központi fontosságúak egy közösség építéséhez és növekedéséhez egyaránt, mindenekelőtt egy olyan folyamatnak az elemei, amely az egyéni képességet kívánja fejleszteni tanulmányozás és cselekvés által. Minden tutornak észre kell vennie, hogy ezek a tevékenységek egymásra épülnek és könyvről-könyvre haladva egyre összetettebbé válnak. Nélkülözhetetlen, hogy elsajátítsuk az egyes szolgálati tevékenységek hatékony kivitelezését annak érdekében, hogy a soron következőket is eredményesen megvalósíthassuk. Folyamatos beszélgetést fenntartani rendszeres otthonlátogatások során nyilvánvalóan sokkal megerőltetőbb, mint az 1. Könyv által bátorított tevékenység, a rendszeres áhítat találkozó tartása, akár egyedül, akár másokkal együttműködve. És nem nehéz meglátni, hogy a soron következő jóval komplexebb szolgálati tevékenységek véghezviteléhez milyen fontos, hogy a résztvevők az itt tárgyalt képességekben fejlődjenek.

Ahogy az 1. Könyv bevezető gondolatai említik, az intézeti tanfolyamban résztvevők szerte a világon különféle háttérből érkeznek, és kezdetben különböző mértékben ismerik a bahá'í tanításokat is. Mire elkezdik ezt a második könyvet, valóban mindannyian a tanfolyamok által megnyitott szolgálat ösvényére lépnek. Különbségek azonban így is maradnak. A fiatalok számára például, hacsak nem mentek végig a gyerekeknek és serdülőknek szóló nevelési programon, a könyvben szereplő számos kijelentés és téma új lesz. Ezek tanulmányozása pedig eszközül szolgál majd ahhoz, hogy elmélyítsék tudásukat a Hitről. Ilyen értelemben a tutornak készen kell állnia, hogy rugalmasságot és kreativitást mutasson, és táplálja a megértést a csoport minden tagjában, közben ügyelve arra, hogy a kurzus elérje a fő célját, azaz, hogy a résztvevők képessé váljanak értelmes és felemelő beszélgetéseket folytatni. Ráadásul, a több ezer településen, ahol a könyvet használják, a közösségépítő folyamat, melyhez a három fejezet kíván hozzájárulni, nem azonos fejlődési szinten áll. Ezért aztán a tanultaknak a gyakorlatba való átültetése más-más formát ölthet az egyes helyeken. Ez is azt jelzi, hogy a tutornak minden egyes tag igényeire nagy odafigyeléssel és alaposággal kell reagálnia, amikor végigvezet egy csoportot e könyv lapjain.

A tanítás öröme

Cél

Megérteni, hogy a tanítás öröme abban
rejlik, hogy megosztjuk másokkal
Isten Szavát.

1. RÉSZ

A Ruhi Intézet által kínált tanfolyamok sorozatában a második a *Szolgalatra emelkedvén*, mely ötvözni kívánja a tanulmányozást és a cselekvést. Célja segítséget nyújtani abban, hogy tovább haladjunk a szolgálat ösvényén, s eközben kettős cél megvalósítására törekedjünk: biztosítsuk saját lelki és szellemi növekedésünket, illetve járuljunk hozzá a társadalom átfőrmálásához. Az első kurzuson való részvételünk alapján már tudnunk kell, hogy azt az ösvényt, amire utalunk, szolgálati tevékenységek sorozata határozza meg; olyan tevékenységeké, melyek végrehajtása során folyamatosan a Bahá'u'lláh Írásaiban megjelenített új világrend célja lebeg a szemünk előtt. Így tehát az, amit a „szolgálat ösvényén való haladásnak” hívunk, nagyrészt azokból az erőfeszítéseinkből áll, hogy az Ő tanításait a magunk életében és az emberiség életében alkalmazzuk. Ő maga e szavakkal szól Kinyilatkoztatásáról:

„Ő szolgálaim! Szent és Istentől elrendelt Kinyilatkoztatásom olyan, mint egy óceán, melynek mélyén megszámlálhatatlan drága, mindennél tündöklőbb gyöngy rejlik. Minden kereső kötelessége, hogy elinduljon és igyekezzék ez óceán partjait elérni, hogy kutatása buzgalmának és erőfeszítéseinek mértéke szerint részesülhessen az ajándékokban, melyeket Isten megmásíthatatlan és rejtett Tábláiban előre elrendelt.”¹

Az első fejezetben gondolataink az öröm felé fordulnak, mely akkor tölti el szívünket, amikor felfedezzük a Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásának óceánjában rejlő bölcsesség gyöngyszemeit és megosztjuk azokat másokkal. Az 1. Könyv tanulmányozásából már láttuk, milyen rendkívüli szépséggel rendelkeznek az Írásaiban található isteni vezérlő gyöngyszemei. Gondolkodjunk el néhány további idézeten:

„Isten kijelentése egy lámpás, melynek fénye ezek a szavak: Egy fa gyümölcsei és egy ág levelei vagytok.”²

„Az Én szememben az Igazságosság a legszeretettebb minden dolgok közül; hát el ne fordulj tőle, ha Utánam vágyódsz, és ne hanyagold el azt, hogy bízhasak benned!”³

„Törődjete alaposan annak a kornak a szükségleteivel, amelyben éltek, és összpontosítsátok megfontolásaitokat annak követelményeire és elvárásaira.”⁴

„Minden ember azért teremtett, hogy egy folytonosan fejlődő civilizációt előmozdítsa.”⁵

„A világ elmúlik, és az, mi örök, az Isten szeretete.”⁶

„Te vagy az Én mécesem, és az Én világosságom benned van. Abból merítsd ragyogásod, és Rajtam kívül ne keress mást! Mert gazdagnak teremtettelek, és bőségesen árasztottam kegyeimet rád.”⁷

Apránként tanuljuk meg ezeket a rövid részleteket kívülről!

2. RÉSZ

Mielőtt elkezdenénk megvitatni e fejezet fő témáját, olvassuk el újra az előző részben szereplő első idézetet és végezzük el az alábbi feladatokat!

1. Egészítsük ki az alábbi mondatokat!
  - a. Kötelességünk, hogy _____ és _____
Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatása óceánjának _____
_____.
  - b. Igyekeznünk kell Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatása óceánjának partjait elérni, hogy részesülhessünk az _____, melyeket Isten megmásíthatatlan és rejtett Tábláiban előre elrendelt.
  - c. Az ajándékok, melyekben Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatása óceánjából részesülünk, egyenes arányban áll majd _____ és _____ mértékével.
2. Mit jelent az, hogy „elinduljon”? _____
_____
3. Mit jelenthet az, hogy „igyekezzék elérni” valamit? _____
_____
4. Mit kell minden keresőnek igyekeznie elérni? _____
_____
5. Mit jelent az, hogy egy dolog egy másik „mértéke szerint” való? _____
_____
6. Bahá'u'lláh azt mondja, hogy a megtett erőfeszítéseink mértéke szerint részesülünk Kinyilatkoztatása óceánjának ajándékaiból.
  - a. Soroljunk fel néhány példát arra, hogy milyen erőfeszítések esetén részesülünk ezen ajándékokból! _____
_____
_____
_____
_____

- b. Soroljunk fel néhány példát az ajándékokra, amelyekben részesülünk!

---

3. RÉSZ

Mivel tudatában vagyunk annak, hogy Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatása egy óceánhoz hasonlatos, melynek mélyén értékes gyöngyszemek rejlenek, igyekszünk minden tőlünk telhetőt megtenni azért, hogy részesüljünk annak ajándékaiból, és hogy segítsünk másoknak elérni a partjait. De felmerülhet bennünk a kérdés, hogy vajon milyen hosszú ez az út az óceán partjáig? Bahá'u'lláh azt mondja:

“Ó, szolgálaim! Az egy igaz Isten a tanúm! E legnagyobb, e mérhetetlen és hullámzó óceán közel, megdöbbenően közel van hozzátok. Nézzétek, közelebb van ez hozzátok, mint az ütőeretek! Egy szempillantás alatt elérhetitek, ha csak akarjátok, és részesülhettek e soha el nem múló jótéteményből, ez Istenadta kegyelemből, ez örök ajándékból, e leghatalmasabb és kimondhatatlanul dicsőséges adományból.”⁸

1. Mire utal az „e legnagyobb, e mérhetetlen és hullámzó óceán” kifejezés?
_____
2. Milyen közel van hozzánk ez az óceán? _____
_____
3. Milyen gyorsan érhetjük el ezt az óceánt? _____
_____
4. Egészítsük ki az alábbi mondatokat!
  - a. Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásának legnagyobb óceánja közel, _____
_____ van hozzánk.
  - b. Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásának óceánja _____ van
hozzánk, mint saját ütőerünk.

- c. Gyorsan, egy _____ alatt _____
Kinyilatkoztatásának óceánját, ha akarjuk, és _____
abból.
- d. Gyorsan, egy szempillantás alatt elérhetjük Kinyilatkoztatásának óceánját,
_____, és részesülhetünk abból.

4. RÉSZ

Miután elértük Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatása óceánjának partjait, merítünk annak kincseiből, és bőkezűen, feltétel nélkül megosztjuk másokkal az isteni vezetés gyöngyszemeit, melyekre saját tanulmányozásaink, imáink és elmélkedéseink, valamint az Ő Ügyének és az emberiség szolgálatának érdekében tett erőfeszítéseink során folyamatosan rábukkanunk. Szenteljünk egy kis időt a következő idézet memorizálására, mely állandóan emlékeztet minket e kötelesség szentségére!

„Ó, Isten ösvényének vándora! Vedd ki részed Kegyelmének óceánjából, és ne foszd meg magad a dolgoktól, melyek annak mélyén rejlenek. Légy azok közül való, kik részesülnek kincseiből. Ezen óceán egy harmatcseppje, ha ráhullana mindenekre, mik a mennyekben és a földön vannak, elegendő gazdagságban részesítené őket Isten, a Mindenható, a Mindentudó, a Mindenek Felett Bölcs kegyelméből. A lemondás kezével meríts életadó vízből, és öntözz meg azzal minden teremtet dolgot, hogy megtisztulhassanak minden ember alkotta korlátozástól, és eljuthassanak Isten fenséges trónusának, e szent és ragyogó Helynek a közelébe.”⁹

5. RÉSZ

Ahogy haladunk előre az intézeti tanfolyamok során, és elvégezzük a szükséges tanulmányokat és tevékenységeket, egyre nő majd a szolgálatra való készségünk, és képesek leszünk olyan szolgálati tevékenységeket végezni, amelyek végtelen örömmel töltik el szívünket, ugyanakkor segítenek a kettős célunk megvalósításában. E kettős cél egyrészt olyan tevékenységek végzését jelenti, mint amilyenek a gyermekek lelki fejlődését szolgáló gyermekfoglalkozások, vagy a serdülők lelki felvértezését szolgáló program, másrészt segítségnyújtást jelent a barátok egy-egy csoportjának a fő sorozat könyveinek tanulmányozásában. Végig ezen az úton Isten Szava lesz ihletésünk állandó forrása, amelyet megosztunk majd másokkal, fiatalokkal és idősekkel egyaránt. Így hát igencsak helyénvaló, hogy gyakran meditáljunk annak erejéről és az emberi szívre gyakorolt hatásáról. A következő idézetben Bahá'u'lláh így szól erről az erőről:

„Isten Szava egy facsemetéhez hasonlatos, melynek gyökerei az emberek szívébe plántáltattak. Kötelességetek, hogy segítsétek cseperedését a bölcsesség, a megtisztult és szent szavak élő vizével, hogy gyökerei erősen megkapaszkodjanak, ágai pedig az egekig és még magasabbra nyúljanak.”¹⁰

1. Mihez hasonlítható Isten Szava? _____
_____
2. Hová lettek elültetve az Isteni Szó fájának gyökerei? _____
_____
3. Hogyan segítsük e fa növekedését? _____
_____
4. Milyen magasra tud ez a fa nőni? _____
_____
5. Magyarázzuk meg néhány mondatban, miért bír kiemelkedő fontossággal Isten Szavának másokkal való megosztása!
_____
_____
_____
_____

6. RÉSZ

Most gondoljunk azokra a különböző tevékenységekre, amelyekkel nap mint nap foglalkozunk! Gondoskodunk a testünkről. Tanulunk, hogy ismereteket szerezzünk és növeljük szellemi képességeinket. Dolgozunk és készségeket sajátítunk el, melyek segítségével a társadalom hasznos tagjaiként élhetünk. Sportolunk és részt veszünk egyéb szabadidős tevékenységekben. Időnk nagy részét számos ezekhez hasonló tevékenység köti le, melyek mindegyike fontos a szellemi fejlődésünkhöz és anyagi jólétünkhöz. Ám minden nap ott vannak azok a különleges, lelkeséggel áthatott percek, amikor imádkozunk, egyedül vagy barátokkal együtt elmélyítjük tudásunkat az isteni tanításokban, vagy amikor a számtalan módok egyikén segítünk a körülöttünk lévőknek felfedezni a Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatása óceánjában rejlő gyöngyszemeket. Vajon ezek a percek nem mindenekfelett becsesek-e? Van-e nagyobb öröm annál, mint e mennyei áldásokban részesülni?

Mindig emlékeznünk kell arra, hogyan bátorított bennünket ‘Abdu’l-Bahá, hogy az emberiség felemelésének szenteljük magunkat:

„Mindnyájunkat egyetlen Isteni cél egyesít, indítékaink nem anyagiak, és leghőbb kívánságunk az, hogy Isten Szeretetét terjesszük az egész világon!”¹¹

Tegyük fel, hogy lehetőségünk adódik megosztani egy baráttal az első rész egyik idézetét, amit kívülről megtanultunk. Honnan ered az az öröm, amit a szívünkben érzünk? Természetesen reméljük, hogy barátunkat lelkesítik majd Bahá’lláh szavai. Mi van akkor azonban, ha nem mutat olyan lelkesedést, mint amelyet vártunk? Vajon a szívünkben lévő öröm egyszerűen eltűnik? Miért nem?

---

7. RÉSZ

Amikor felismerjük, hogy mindazon dolgok közül, melyeket az életünkben teszünk, azok a percek, amelyeket Isten Szavának másokkal való megosztásával töltünk, különleges áldásokkal vannak felruházva, nagy jelentőségű következtetésre jutunk. Arra, hogy a szolgálatból szerzett öröm magában a cselekedetben rejlik. Reméljük, persze, hogy az általunk véghezvitt szolgálati tevékenységek tiszteletreméltó eredményeket fognak majd hozni, de ha túlságosan ragaszkodunk az eredményekhez, ha túlságosan befolyásolnak minket a dicséretes vagy kritikák, elveszítjük a tanítás örömét. Isten szeretete az, aminek a szolgálatra kell sarkallnia bennünket, nem pedig a vágy, hogy sikerünk legyen, hogy jótéteményekben részesüljünk vagy hogy elismerést szerezzünk. Mindezen dolgoktól való elfordulás az örömteli tanítás előfeltétele. Az alábbi idézetek tanulmányozása segítséget ad ahhoz, hogy elgondolkodjunk e fontos témán:

„Ó, kétféle látás birtokosa! Csukd be az egyik szemed, és nyisd ki a másikat! Csukd be az egyiket a világ és mindaz előtt, ami abban létezik, és nyisd rá a másikat a Szeretett megszentelt szépségére!”¹²

„Ó, barátok! Ne hagyjátok el az örök szépséget mulandó szépségért, és ne ragaszkodjatok a pornak e halandó világhoz!”¹³

„Ó, fia az Igének! Fordítsd arcodat Felém, és mondj le mindenről Rajtam kívül, mert tartós az Én uralmam, és birodalmam nem vész el. Ha mást keresel Rajtam kívül, bizony, még ha örök időnkig kutatsz is a világmindenségben, keresésed hiábavaló lesz.”¹⁴

„Ó, barátta fogadott idegen! Szíved fáklyáját az Én hatalmam keze gyújtotta lángra, ne oltsd azt el az önzés és a szenvedély ellentétes szelével! Minden bajod gyógyírja a Rám való emlékezés, ezt ne feledd! Kincsed legyen az Én szeretetem, és tartsd azt oly nagy becsben, mint szemed fényét, mint életed.”¹⁵

„A mindentől való elszakadás olyan, mint a nap; bármilyen szívben is ragyogják, elfojtja az a sóvárgás és az egó tüzét. Az, kinek látását a megértés fénye sugározza be, bizonyosan elszakítja magát a világtól és annak hiábavalóságaitól. ...Ne engedd, hogy a világ s annak hitványságai elszomorítsanak. Boldog az, kit a gazdagság nem tölt el hiú dicsőséggel, sem a szegénység szomorúsággal.”¹⁶

1. Remete életet jelent-e az elszakadás e világtól? _____
2. Lehetséges-e elszakadni ettől a világtól, ugyanakkor birtokolni dolgokat?
_____
3. Az az ember, aki életének gyakorlatilag minden óráját a munkájának szenteli, elszakadt-e a világ dolgaitól? _____
4. Az az ember, aki éppen csak annyit dolgozik, hogy kielégítse alapvető szükségleteit, a fennmaradó idejét pedig semmittevéssel tölti, elszakadt-e a világtól? _____
5. Az az ember, aki képtelen elviselni a fizikai kényelmetlenségeket a szolgálat mezején, elszakadt-e a világtól? _____
6. Sok olyan dolog van, amihez ragaszkodhatunk még az anyagi javak mellett. Mihez ragaszkodnál, ha olyan ember lennél, aki:
  - amikor elvégez egy szolgálati tevékenységet, de senki sem ismeri el, fel akarja azt adni? _____
  - lesújtva érzi magát, amikor valaki nem fogadja el azokat a gondolatokat, melyeket megoszt vele? _____
  - eltitkolja a hitét attól való félelmében, hogy mások elutasítják? __________

7. A mindentől való elfordulás nem zárkózottságot vagy nemtörődömséget jelent. Az alábbiak közül melyik lehet annak a jele, hogy valaki nem fordult el mindentől?

- Örömet meríteni abból, hogy másokat fejlődni látunk.
- Abbahagyni a gyermekfoglalkozás vezetését, amikor néhány gyerek rosszul viselkedik.
- Dicsekedni az elért eredményeinkkel.
- Keményen tanulni és elégedettnek lenni a fejlődésünkkel.
- Keményen dolgozni, hogy kialakítsuk a közjó szolgálatának a képességét.
- Kiválóságra törekedni a hivatásunkban.
- Tisztaságot gyakorolni és tisztán, illetve rendben tartani az otthonunkat.
- Vigyázni a dolgainkra.
- Törődni mások jólétével.
- Elcsüggedni, ha nem kapunk dicséretet az erőfeszítéseinkért.

8. A mindentől való elszakadás olyannyira fontos mindannyiunk számára, hogy ajánlatos az ebben a részben lévő összes idézetet kívülről megtanulni.

8. RÉSZ

Ahhoz, hogy részesüljünk az emberiség szolgálatának szentelt örömteli élet jótéteményeiből, hajlandónak kell lennünk erőfeszítéseket tenni, erőfeszítéseink pedig olykor bizonyos áldozatot is igényelhetnek. Mindennapjainkban gyakran használjuk az „áldozat” szót. Ha például egy barátunk hajnalban érkezik meg egy utazásról, akkor meglehet, hogy mi is korán felkelünk és elébe megyünk. Ilyenkor azt mondjuk, hogy feláldoztunk néhány óra alvást. Ha egy hozzánk közel álló személy megbetegszik, örömmel áldozunk fel néhány órát kedvenc időtöltésünkéből csak azért, hogy őt ápoljuk. Az életben vannak olyan helyzetek, amikor különösen keményen kell dolgoznunk, és úgy érezhetjük, hogy egy adott cél érdekében feláldozzuk a kényelmünket.

Mindannyiunk leghőbb vágya, hogy szolgáljuk az Ügyet, nagylelkűen felajánlva időnket és energiánkat, valamint – amennyire lehetséges – anyagi forrásaink egy részét is e célra. Amikor így cselekszünk, nem szabad megfélemlenünk ról, hogy bár a szolgálat ösvényén valóban fel kell adnunk néhány evilági dolgot, ám amit cserébe kapunk, az a lelki fejlődésünkből származó igaz öröm. A későbbi kurzusok során lehetőségünk lesz még tovább elmékednünk az áldozat természetéről. Amit azonban már kezdettől fogva fel kell ismernünk, az nem más, mint hogy az alacsonyabb rendű dolgokról a magasabb rendűekért kell lemondanunk ugyanúgy, ahogyan a mag feláldozza magát, hogy megszülethessen egy fa. Az áldozat az öröm hordozója, ebben az örömben pedig nem lesz részünk, hacsak nem vagyunk hajlandóak következetesen erőfeszítéseket tenni.

Bahá'u'lláh azt mondja:

„Ha Őt akarjuk keresni, dolgoznunk kell. Ha a Véle való újraegyesülés mézéből kívánunk kortyolni, lángolnunk kell. És ha ezen kelyhet megízleltük, hátat fogunk fordítani a világnak.”¹⁷

‘Abdu’l-Bahá pedig azt tanácsolja nekünk:

„...Ne pihenjete, ne keressetek megnyugvást, ne ragaszkodjatok eme múltó világ fényűzésehez, szabadítsátok meg magatokat minden kötődéstől, és szívvel-lélekkel azon igyekezzetek, hogy Isten Királyságában teljesen megerősödjete! Gyűjtsetek mennyei kincseket! Válgjatok napról napra sugárzóbbá! Közelítsetek mind jobban az egység küszöbéhez!”¹⁸

Mindannyian hiszünk abban, hogy a célok eléréséhez erőfeszítést kell tennünk. Ám ennek az egyszerű hitnek vannak bizonyos velejárói a gyakorlatban, amiről nem szabad megfélemlenünk. Először is nem szabad megfélemlenünk arról, hogy összefüggés van az előttünk álló cél vagy feladat nehézségi szintje és a szükséges energia mennyisége között. Kár lenne olyan illúziókba ringatni magunkat, hogy az adott cél kevesebbrel is teljesíthető. Csakhogy nem az erőfeszítés nagysága az egyetlen tényező, amit figyelembe kell venni. Szükség van következetességre és kitartásra is. Fontos az összpontosítás. Lényeges kialakítani azt a szokást, hogy befejezzük azt a feladatot, amibe belefogtunk, és ne ugráljunk egyikről a másikra, végül befejezetlenül hagyva a munkát. A lagymatag erőfeszítések nem hoznak gyümölcsöt. Képzeljünk el egy heti foglalkozást, mely a gyermekek lelki fejlődését hivatott szolgálni! A tanítónak jó pár órát kell szánnia arra, hogy minden egyes órára felkészüljön; végig kell koncentrálnia a foglalkozás során, hogy segítsen a tanulóknak megérteni az óra tartalmát; rendszeresen meg kell látogatnia a gyermekek szüleit; valamint hétről-hétre követnie kell egyéni előrehaladásukat. Mi a sorsa vajon egy olyan csoportnak, amelynek a vezetője csak alkalmanként készül fel, és ha fáradtnak érzi magát, csak gondol egyet, és befejezi a foglalkozást korábban, vagy nem szentel elegendő időt annak, hogy elgondolkozzon minden egyes gyermekről és elbeszélgessen a fejlődésükről a szülőkkel? És vajon mi történik, ha a tanító bármikor egyszerűen csak lemondja a foglalkozást, amikor más egyéb kötelezettségének kíván eleget tenni, mert mondjuk, szívesebben töltené az idejét egy látogatóba érkező barátjával?

E néhány észrevétel meg kell hogy győzzön bennünket arról, hogy figyelniük kell a törekvéseinkhez szükséges erőfeszítés mennyiségére és minőségére egyaránt. Ez nemcsak azokra a szolgálati tevékenységekre igaz, amiket végzünk, hanem ugyanúgy vonatkozik a saját fejlődésünkre is. Még azok a lelki szokások is, melyeket a sorozat első könyvében vizsgáltunk – a rendszeres imádkozás, az Írások mindennapi olvasása, eltűnődés azon, miként hozzuk összhangba az életünket a tanításokkal, az áhítat találkozókön való odaadó részvétel – mind a folyamatos erőfeszítésektől függenek. Az alábbiakban az erőfeszítéssel kapcsolatos állításokat találunk. Annak eldöntése, hogy melyek igazak közülük, segíteni fog tovább elmélnünk ezen a kérdésen:

- ___ Ha okosak vagyunk, nem kell keményen dolgoznunk.
- ___ Miért mennénk a hosszabb úton? Keressünk mindig egy rövidebbet!
- ___ Áldozat nélkül nincs siker.
- ___ Álmodjunk nagyot, és az valóra válik.
- ___ Minél nagyobb a tét, annál nagyobb az igyekezet.
- ___ Minél nagyobb az erőfeszítés, annál édesebb a jutalom.
- ___ Ha elsőre nem sikerül, próbáljuk meg újra!
- ___ Miért dolgozzunk, ha megkérhetünk másokat is, hogy csinálják meg helyettünk?
- ___ Ha valami túl nagy erőfeszítésbe kerül, akkor annak máshogy kell lennie.
- ___ A kis lépések – ha sok van belőlük és következetesek – messzire visznek.
- ___ Semmi, ami értékes, nem jön könnyen.
- ___ A kiválóság odaadó elszántságot igényel.
- ___ Az ezer mérföldes utazás is egyetlen lépéssel kezdődik.
- ___ Nem elégséges mindig csak épp megúszni a dolgokat.
- ___ Nem szabad várnunk, hogy a dolgok maguktól megtörténjenek; azokat nekünk kell megtennünk.
- ___ A siker szerencse kérdése.
- ___ Nem fogjuk varázslattal elérni a kettős célunkat.
- ___ Mindennap számot kell adnunk magunknak.

A szolgálat ösvényét járjuk, törekedve arra, hogy elérjük saját lelki és szellemi növekedésünket, és hozzájáruljunk a társadalom átalakulásához. Nyilvánvaló, hogy e kettős cél megvalósítása hatalmas erőfeszítést igényel tőlünk. Bahá'u'lláh azt mondja:

„Az összehasonlíthatatlan Teremtő minden embert ugyanabból az anyagból teremtett, és valóságát felmagasztalta minden más teremtmény felett. Siker vagy sikertelenség, nyereség vagy veszteség ezért egyedül az ember saját erőfeszítésétől függ. Minél jobban igyekszik, annál tovább fog haladni.”¹⁹

Ha még nem tudjuk, tanuljuk meg a fenti idézetet kívülről!

9. RÉSZ

Ahhoz, hogy örömet meríthessünk a szolgálatból, bizonyos magatartásformákat is táplálnunk kell magunkban. Például hálásnak kell lennünk a szolgálat ajándékáért, amit Isten ruházott ránk; képtelenség lenne azt hinnünk, hogy mi teszünk Istennek szívességet, amikor az Ő Ügyét szolgáljuk. Meg kell tanulnunk azt is, hogy tartózkodjunk a pesszimizmustól és pozitív világszemlélettel álljunk az élethez. A szolgálat ösvényén lévő akadályok lépcsőfokokká alakíthatók további fejlődésünkhöz. Még a nehézségek közepette is a hit szemével tekintünk a jövőbe. ‘Abdu’l-Bahá következő szavai a reményre és optimizmusra irányulnak, melyeknek az erőfeszítéseinket kell jellemeznünk:

„Kezdetben mily kicsiny a mag, mégis végül hatalmas fává lesz. Ne a magot nézzétek, hanem a fát s annak virágait, leveleit és gyümölcseit!”²⁰

„Ismerjétek hát fel ezen kicsiny mag létfontosságát, melyet az igaz Földműves vetett, Kegyelmének kezével, az Úr felszántott földjein, és az adakozás és bőkezűség esőjével öntözött, most pedig az Igazság Napcsillagának melegében és fényében nevelget.”²¹

„Mikor is láttok egy fát nőni és fejlődni, reménykedjétek a végeredményben. Előbb vagy utóbb virágba borul és gyümölcsöt hoz. Ha egy kiszáradt erdőt vagy öreg fákat láttok, semmilyen remény sincs a termésre.”²²

„Ezért aztán Isten szereteteinek szorgosan kell gondozniuk, táplálniuk és nevelniük a remény fáját igyekezetük vizeivel.”²³

„Ha a szív elfordul azoktól az áldásoktól, melyeket Isten ajándékoz neki, hogyan reménykedhet a boldogságban? Ha nem helyezi reményét és bizalmát Isten Irgalmasságába, akkor hol találhat megnyugvásra?”²⁴

A fenti idézeteken való elmélkedéshez egészítsük ki az alábbi mondatokat!

1. Kezdetben mily kicsiny a mag, mégis végül _____
_____.

2. Ne a magot nézzük, hanem _____
_____.
3. Fel kell hát ismernünk ezen kicsiny mag fontosságát, melyet Isten vetett,
Kegyelmének kezével _____
_____
_____.
4. Mikor látunk egy fát nőni és fejlődni, _____
kell _____.
5. Mikor látunk egy fát nőni és fejlődni, reménykednünk kell, hogy az _____
_____.
6. Igyekezetünk vizeivel _____
kell _____.
7. Ha a szív elfordul azoktól az áldásoktól, melyeket Isten ajándékoz neki, _____
_____?
8. Ha a szív nem helyezi reményét és bizalmát Isten Irgalmasságába, _____
_____?

Most gondolkozzunk el egy pillanatra: Egyetértünk-e azzal, hogy az örömmel és reménnyel teli lelkünk a hála alázatos hozzáállásával kiegészülve az öröm forrása mások számára? És tartsuk mindig észben, hogy az Ügy szolgálatára emelkedvén egy új Nap hajnalának az örömhírét hordozzuk, a Napét, melyen az emberiség egybegyűlik. Visszhangozzanak Bahá'u'lláh szavai a szívünkben:

„Boldogok azok, kik cselekszenek; boldogok azok, kik értenek; boldog az ember, ki ragaszkodott az igazsághoz, elszakította magát mindattól, mi a mennyekben és mi a földön van.”²⁵

AZ IDÉZETEK FORRÁSA

1. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, (Budapest, 2014), 153:5, 189.old.
2. Uo., 132:3, 168.old.
3. Bahá'u'lláh, *Rejtett Szavak*, Arab 2 (Budapest, 2011-2018), 16.old.
4. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, 106:1, 125.old.
5. Uo., 109:2, 126.old.
6. Bahá'u'lláh, in *Women: Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, 'Abdu'l-Bahá, Shoghi Effendi and the Universal House of Justice*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1986, 1997 printing), no.53, 26.old.
7. Bahá'u'lláh, *Rejtett Szavak*, Arab 11, 6.old.
8. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, 153:5, 189.old.
9. Uo., 129:1, 163.old.
10. Uo., 43:9, 58.old.
11. 'Abdu'l-Bahá, *Párizsi beszédek* (Budapest, 2016), 99.old.
12. Bahá'u'lláh, *Rejtett Szavak*, Perzsa 12, 42.old.
13. Uo., Perzsa 14, 43.old.
14. Uo., Arab 15, 10.old.
15. Uo., Perzsa 32, 58.old.
16. Bahá'u'lláh, in *The Bahá'í World: Volume One, 1925-1926* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1926, 1980 printing) 42.old.
17. *The Call of the Divine Beloved: Selected Mystical Works of Bahá'u'lláh* (Haifa: Bahá'í World Centre, 2018) no.2.12, 17.old.
18. 'Abdu'l-Bahá, *Az Isteni Terv Táblái*, (Budapest, 2018) 13:5, 62.old.
19. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, 34:8, 49.old.
20. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010, 2015 printing) no. 40.3, 118-119.old.
21. Uo., no. 40.3, 119.old.
22. 'Abdu'l-Bahá, *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered By 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), 153.old.
23. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, no. 206.13, 356-357.old.
24. 'Abdu'l-Bahá, *Párizsi beszédek*, 34:8, 108.old.
25. Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2016 printing) 139.old.

Felemelő beszélgetések

Cél

Elsajátítani azt a képességet,
hogy beszélgetéseink során
lelki alapelveket is bemutassunk.

1. RÉSZ

Könyvünk első fejezetében arról a mérhetetlen örömről beszéltünk, amit Isten Szavának másokkal való megosztásából merítünk. Ahogy a szolgálat ösvényén haladunk előre, számos lehetőség adódik számunkra, hogy megvitassuk a barátokkal és ismerősökkel azokat az ismereteket, melyeket Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásából gyűjtünk. Éppen ezért a mindannyiunk által fejlesztendő leglényegesebb képességek között azok szerepelnek, melyek lehetővé teszik, hogy hozzájáruljunk értelmes és felemelő beszélgetésekhez. Jelen és a következő fejezet célja, hogy ebben segítsen nekünk. E fejezetben azzal foglalkozunk, miként emelhetjük a beszélgetés szintjét azáltal, hogy lelki alapelvekre utalunk, amint arra lehetőség kínálkozik. A következő fejezetben pedig arról fogunk elgondolkozni, hogyan lehet bizonyos témákról beszélgetéssorozatot kezdeményezni és fenntartani annak a szisztematikus erőfeszítésnek a részeként, melynek révén pezsgő közösséget szeretnénk építeni a falunkban vagy a szomszédságunkban.

Az elkövetkezendő fejezetekben különböző témájú kijelentéseket fogunk megvizsgálni, melyek mindegyike, bár nem pontos idézet, 'Abdu'l-Bahá beszédein és Tábláin alapul, és számos általa használt kifejezést tartalmaz. Mindegyik megállapítást többször is érdemes elolvasnunk, hogy követni tudjuk a bennük lévő gondolatsort, majd a csoportunk többi tagjával felváltva hangosan el kell mondanunk azokat, amíg természetes módon ki nem tudjuk magunkat fejezni. Ez a gyakorlat felkészít bennünket arra, hogy könnyedén tudjunk beszélni, valahányszor egy-egy beszélgetés továbbviteléhez a Hit tanításaiból szeretnénk meríteni.

Ebben a fejezetben természetesen tovább folytatjuk az Írásokból vett részletek memorizálását, hiszen ezek különleges erővel bírnak, mely behatol az emberi szívbe. Ha beleszöjjük őket a beszédünkbe, az mindig nagy hatást gyakorol a hallgatóra. Ugyanakkor egy-egy beszélgetés során az Írásokból való idézés bölcsességet is igényel. A Hit tanításainak elmagyarázása során szükség van a mértékletességre, és fenn kell tartanunk az egyensúlyt az Írásokból közvetlenül idézett részletek, illetve a saját szavainkkal elmagyarázott gondolatok között. A megfelelő egyensúly eléréséhez sok időt és energiát kell szentelnünk az Írások tanulmányozására, és hagynunk kell, hogy azok formálják gondolatainkat és érzéseinket.

2. RÉSZ

Az első magyarázat, melyet tanulmányozni fogunk, azzal foglalkozik, hogy az emberiségnek szüksége van egy ún. Nevelőre.

Amikor elgondolkodunk a létezésen, látjuk, hogy az ásvány-, a növény-, az állat- és az emberi világ mindegyikének szüksége van nevelőre. A kertnek szüksége van kertészre. Ahhoz, hogy a föld bőséges termést hozzon, szükség

van egy földművesre. Ha egy embert magára hagynak a vadonban, akkor állati szokásokat vesz fel. Ha nevelésben részesül, a legnagyobb eredményeket érheti el. Ha nem volnának nevelők, civilizáció sem létezne.

Háromféle nevelés létezik: anyagi, emberi és lelki. Az anyagi nevelés a test fejlesztésével foglalkozik. Az emberi nevelés a civilizációról és a haladásról szól, a kormányzással, társadalmi renddel, az emberi jóléttel, kereskedelemmel és iparral, művészetekkel és tudományokkal, jelentős felfedezésekkel és nagyszerű kezdeményezésekkel foglalkozik. A lelki nevelés az isteni tökéletességek megszerzéséből áll. Ez az igazi nevelés, minthogy segítségével kifejlődik az ember szellemi, magasabb rendű természete.

A fejlődés érdekében az emberiségnek szüksége van egy nevelőre, akinek egyértelmű felhatalmazása van mások anyagi, emberi és lelki nevelésére. Ha valaki azt mondaná, hogy „magas intelligenciával rendelkezem, és nincs szükségem ilyen nevelőre”, akkor azt tagadná meg, ami nyilvánvaló. Olyan lenne, mintha egy gyerek azt mondaná, „nincs szükségem nevelésre; saját elgondolásom és intelligenciám szerint fogok cselekedni, és önállóan fogom elérni a kiválóságot.”

Az emberiségnek mindig szüksége volt egy ilyen tökéletes nevelőre; valakire, aki segít megszervezni a test táplálásával és egészségével kapcsolatos ügyeket, aki a tudásbeli növekedésre, feltalálásokra és felfedezésekre serkent, és ami a legfontosabb: a lélek életét lehel belé. Egyetlen közönséges ember sem képes megvalósítani ezeket a nagyszabású feladatokat. Csakis Isten Megnyilvánulásai rendelkeznek az ezek végrehajtásához szükséges erővel. Ők olyan kiválasztott Lelkek, akiket Isten küld el időről-időre, hogy az emberiség Egyetemes Nevelői legyenek.

1. Olvassuk át többször is a fenti kijelentést a csoportunkban, és segítsünk egymásnak megtanulni annak tartalmát! Tegyük fel kérdéseket egymásnak a bemutatott gondolatokkal kapcsolatban, illetve gyakoroljuk azokat természetesen és könnyedén visszaidézni!
2. Ezután beszéljük meg a csoportunkban, hogy azokat a gondolatokat, amelyeket most megtanultunk megfogalmazni, miként lehetne belevonni egy beszélgetésbe! Nyilvánvalóan nem fogunk váratlanul azzal a mondattal fordulni egy barátunkhoz, hogy „tudod, háromféle nevelés létezik...”. Ezért aztán érdemes elgondolkodnunk azon, vajon milyen fajta interakciók során bizonyulnának relevánsnak a fenti gondolatok. Esetleg lehet a megvitatandó kérdés a társadalom erkölcsi hanyatlása, vagy hogy miként lehetne a világ jobbításáért dolgozni. Elmélkedjünk el a különféle beszélgetéseken, amelyeket a barátokkal, családtagokkal és ismerősökkel folytatunk! Akadnak-e olyanok az őket foglalkoztató kérdések közül, amelyek elvezetnének oda, hogy a kijelentésben foglalt gondolatokat megvitassuk?

---

3. Gyakran merülnek fel kérdések az imént tanulmányozott témákról folytatott beszélgetésekben. Mit válaszolnánk, ha valaki megkérdezné: „Kik ezek a Nevelők, akikről beszélsz?”

---

4. Az alábbiakban néhány idézetet olvashatunk Bahá'u'lláh Írásaiból ahhoz kapcsolódóan, hogy az emberiségnek szüksége van egy Nevelőre. Gondolkozzunk el ezeken, és tanuljunk meg legalább egyet kívülről! Ily módon képesek leszünk alkalomadtán az Írásokból származó idézeteket is beleszólni a mondandónkba.

„Minden ember egy folytonosan fejlődő civilizáció előrevitelére teremtett.”¹

„Amikor az egy igaz Isten, magasztaltassék az Ő dicsősége, kinyilvánítja Önmagát az embereknek, az a célja, hogy felfedje azon drágaköveket, melyek valódi és legbensőbb mivoltuk tárházában rejtkeznek.”²

„Isten kettős céllal küldi el Prófétáit az emberekhez. Az első az, hogy kiszabadítsa az ember gyermekeit a tudatlanság sötétségéből, és elvezesse őket az igaz megértés fényéhez. A második pedig az, hogy biztosítsa az emberiség békéjét és nyugalomát, és gondoskodjon az eszközökről annak megteremtéséhez.”³

„Az embereknek minden időben és minden körülmények között szükségük van valakire, hogy intse, vezesse, irányítsa és tanítsa őket.”⁴

3. RÉSZ

A következő bekezdések azt írják le, hogy Istent csakis a Megnyilvánulásai által lehet megismerni. Hasznosak lesznek ezek a barátainkkal folytatott beszélgetéseink során:

Vizsgáljuk meg a végtelen világegyetemet! Lehetséges-e az, hogy Teremtő nélkül teremtett meg? Vagy az, hogy a Teremtő valóságát valaha is felfoghatja az, amit Ő teremtett? Ha megvizsgáljuk az egész teremtést, azt látjuk, hogy bármi, ami alacsonyabb rendű, képtelen felfogni a nála magasabb rendű képességeit. Így a kő és a fa, bármennyit is fejlődjék, nem tudja elképzelni a látás és hallás képességét. Az állat sohasem tudja felfogni az ember valóságát és megismerni az emberi szellem képességeit. Ezért aztán hogyan érthetnék meg mi, teremtmények, a Teremtőnk valóságát?

Bár az ember megértése soha el nem érheti Istent, még sincs megfosztva az Ő megismerésétől. Időről-időre megjelenik egy különleges Lény a földön, aki Isten Megnyilvánulása. Minden Istentől jövő tökéletesség, jótétemény és ragyogás látható e Szent Megnyilvánulásokban, miként a nap sugarai megjelennek egy tiszta, csiszolt tükörben. Amikor azt mondjuk, hogy a tükör visszatükrözi a napot, az nem azt jelenti, hogy a nap leereszkedett a magasból és eggyé vált a tükörrel. Hasonlóképpen, Isten sem ereszkedett le a szentség mennyországából a létezésnek e síkjára. Hanem ez úgy értendő, hogy minden, amit az emberiség Isten tökéletességeiből, tulajdonságaiból és neveiből ismer, felfedez és megért, az Ő Szent Megnyilvánulásaira vonatkozik.

1. Miután többször elolvastuk a csoportunkkal ezt a magyarázatot, valamint megválasztuk egymásnak a tartalmára vonatkozó kérdéseket, gyakoroljuk gördülékenyen elmondani a gondolatokat!
2. Ezután beszéljük meg a csoportunkkal, hogy az itt tanult gondolatokat miként lehetne természetes módon beleszőni egy beszélgetésbe! Könnyen menne például egy olyan beszélgetésben, amely Isten létezéséről vagy az élet céljáról szól. Milyen egyéb témák és kérdések merülnek fel a családunkkal és barátainkkal folytatott beszélgetések során, amelyek lehetőséget kínálnának számunkra e gondolatok megosztására?

---

3. Tegyük fel, hogy a barátainkkal folytatott beszélgetés során lehetőségünk nyílik az általunk éppen most tanulmányozott témát bemutatni. Hogyan válaszolnánk, ha egyikük a következő kérdést tenné fel: „Milyen dolgokat tudunk meg Istenről a Megnyilvánulásai által?”

---

4. Jó lenne megtanulnunk kívülről egyet-kettőt a Bahá'u'lláh Írásaiból származó alábbi részletek közül, hogy idézni tudjuk őket, ha a barátainkkal erről a témáról beszélgetünk:

„Annak megismerése, Ki minden dolgok Eredete, és az Ő Színe elé jutás lehetetlen ezen sugárzó Lények megismerésén és az Ő Színük elé járuláson kívül, akik az Igazság Napjából erednek.”⁵

„A Megnyilvánulás Személye mindenkoron Isten képviselője és szószólója volt. Ő valóban Isten legkiválóbb Címeinek Hajnala és magasztos Tulajdonságainak Hajnalpontja.”⁶

„Legyetek bizonyosak továbbá, hogy minden egyes Isteni Megnyilvánulás munkái és cselekedetei, sőt minden, ami kapcsolatban van Velük, és bármi, amit a jövőben kinyilváníthatnak, az mind Isten rendelése, Akaratának és Céljának visszatükröződése.”⁷

4. RÉSZ

A vallások egysége egy sokakat érdeklő téma, a következő gondolatok pedig számos beszélgetés alkalmával segítségünkre lehetnek:

A fény szerelmeseinek kell lennünk, bármilyen lámpásban is tűnjék fel az. A rózsza szerelmeseinek kell lennünk, bármilyen kertben is virágozzék az. Az igazság keresőinek kell lennünk, bármilyen forrásból is jöjjön az. Ha csak egyetlen lámpáshoz ragaszkodunk, az megakadályozhat minket abban, hogy értékeljük a fényt, amikor az egy másikban világít. Az igazság keresésekor fel kell adnunk prekonceptióinkat, és meg kell szabadulnunk előítéleteinktől. Ha kelyhünk az énünkkel van tele, nem marad benne hely az élet vize számára.

A vallás a világ fénye. Vezeti lépteinket és kitarja előttünk a véget nem érő boldogság kapuit. Amikor a dogmatikus hiedelmek és vak utánzások korlátaitól mentesen vizsgáljuk az összes nagy vallás tanításait, rájövünk, hogy ugyanazon az alapzaton nyugszanak. Mindegyik Isten megismerését teszi lehetővé. Mind az emberi világ előrevitelére törekszik.

Természetesen különbségek vannak a társadalmi törvények és szabályok között, melyeket az egyes vallások az idő és hely követelményeinek megfelelően hirdetnek. Lényegében azonban minden vallás egy. Ápolják a hitet, tudást, bizonyosságot, igazságosságot, áhítatosságot, emelkedett gondolkodást, megbízhatóságot, Isten szeretetét és a jótékonyt. Tanítják az erkölcsösséget, a mindentől való elfordulást, alázatosságot, béketűrést, türelmet és állhatatosságot. Ezen lelki erények minden Törvénykorszakban megújítatnak.

Sajnos az előítéletek és vak utánzások miatt sokan nem látják a vallások alapvető egységét. Isten útmutatása az emberiség számára az igazság, az igazság pedig nem osztható: az egy. Ha az igazságot függetlenül vizsgáljuk, félretéve az előre megalkotott elgondolásokat, kutatásunk az egységhez fog vezetni. A vallásnak egyesítenie kell bennünket; a szeretet kötelékét kell létrehoznia az emberek között. Ha az az ellenségeskedés és viszály okozójává válik, akkor még a hiánya is jobb.

1. Akárcsak az előző részben, olvassuk el ezt a magyarázatot is jónéhányszor a csoportunkban, tegyük fel egymásnak a gondolatokhoz kapcsolódó kérdéseket, és gyakoroljuk elmagyarázni azokat!

2. Vitassuk meg a csoportunkban, hogyan szónénk bele az itt tanulmányozott gondolatokat egy beszélgetésbe, ami – mondjuk – a vallási konfliktusról szól, mely oly gyakran foglalkoztatja az embereket! De az is lehet, hogy olyan barátok között találjuk magunkat, akik az igazság vizsgálatának fontosságáról beszélgetnek, és hogy milyen lényeges, hogy a propaganda ne manipuláljon bennünket. Gondoljunk vissza ismét a barátokkal és szomszédokkal, munkatársakkal és ismerősökkel nemrég folytatott beszélgetésekre! Milyen problémák foglalkoztatják őket, amelyeken a fenti gondolatokról szóló beszélgetés segítené?

---

3. Hogyan válaszolnánk, ha valaki, miután megosztottuk vele egy beszélgetés során a fenti gondolatokat, megkérdezné: „Melyek azok az igazságok, amelyek minden vallásban közősek?”

---

4. Érdeemes lenne kívülről megtanulnunk egyet-kettőt a Bahá'ulláh Írásaiból származó következő részletek közül:

„Semmi kétség nem lehet, hogy a világ népei, bármilyen fajhoz vagy valláshoz tartozzanak is, ihletüket egyetlen mennyei Forrásból nyerik és egy Isten alattvalói.”⁸

„Érintkezzetek minden vallás követőivel a barátság és testvériség szellemében.”⁹

„Isten Hitének és az Ő Vallásának alapvető célja az, hogy az emberi faj érdekét védje, egységét előmozdítsa.”¹⁰

“Isten vallása a szeretetért és az egységért van; ne tegyétek azt az ellenségeskedés vagy széthúzás okává!”¹¹

5. RÉSZ

A tudomány és a vallás közötti kapcsolat a következő téma, amit tanulmányoznunk kell.

A vallásnak összhangban kell lennie a tudománnyal. Isten értelemmel ruházott fel bennünket, hogy felismerjük, mi az igaz. Mind a tudománynak, mind pedig a vallásnak meg kell felelnie az ésszerűség követelményeinek. Ezért aztán egyetértésben kell lenniük egymással. Ők a két szárny, melyen az emberi értelem nagy magasságokba szárnyalhat, a két szárny, amellyel az emberiség repülhet. Egy szárny nem elegendő.

A tudomány Isten adománya. Feltárja a fizikai világ törvényeit, és lehetővé teszi, hogy felülemelkedjünk a természet korlátain. Tudományos eszközök segítségével meglátjuk a puszta szem számára láthatatlan dolgokat, és hatalmas távolságokon keresztül kommunikálunk egy pillanat alatt. A tudomány egyesíti a jelent és a múltat, s behatol a jövő rejtelseibe. Az emberek fejlődése a tudományos eredményektől függ.

Isten vallása az igazság hirdetője, a tudás támogatója és az emberi faj műveltségének terjesztője. Vallás nélkül a tudomány a materializmus előmozdításának eszközévé válik, ami végső soron kétségbeeséshez vezet. Amikor a vallás szemben áll a tudománnyal, puszta babonává válik. Ha a vallás és a tudomány egymással harmóniában lépdelnek előre, az emberiségnek jelenleg nyomorúságot okozó sok gyűlölet és keserűség egyszer majd véget ér.

1. Mint mindig, olvassuk el most is párszor a fenti érvelést a csoportunkkal bekezdésről bekezdésre, és tegyünk fel egymásnak kérdéseket, amíg meg nem tanuljuk a tartalmát természetesen könnyedséggel elmondani!
2. Hogyan reagálnánk, ha valaki a következőt mondaná: „a vallás a múlté; a tudomány fogja az emberiség összes problémáját megoldani”? Segítene, ha tisztáznánk, hogy a vallás nem azonos a babonával, de a tudomány nélkül azzá válik, és hogy a tudomány a vallás nélkül a materializmus szülte kétségbeeséshez vezet? Tudnánk példákat hozni arra, hogyan nyilvánul ez meg?

---

3. Érdeemes lenne kívülről megtanulnunk egyet-kettőt a Bahá'u'lláh Írásaiból származó alábbi részletek közül:

„E kegyek közül, melyekkel a Mindenható az embert felruházta, az első és legfőbb az értelem ajándéka ... Ez az ajándék teszi képessé az embert, hogy meglássa az igazságot minden dolgokban, rávezeti arra, ami helyes, és segít neki a teremtés titkait felfedezni.”¹²

„Nézz a világra és gondolkodj el rajta egy ideig! Feltárja a szemed előtt a könyvet önmagáról és kinyilvánítja mindazt, amit az Úr, az Alkotó, a Mindenről Értesült Tolla beleírt.”¹³

„A tudás az ember életének szárnyakat ad, és létrát a felemelkedéséhez. Mindenkinél kötelessége ezekben jártasságot szerezni.”¹⁴

6. RÉSZ

Az emberiség egysége olyan téma, amely ma mindenütt áthatja az emberek szívét, és sokan örömmel beszélgetnek majd velünk az alábbiakban olvasható gondolatokról.

Az a kert, amelyben egymás mellett nő mindenféle színű és illatú virág, megörvendezteti a szemet. Bár különbözőek, mégis minden egyes virágot ugyanaz az eső frissít fel, és mind egyetlen nap melegében részesül. Ugyanez igaz az emberiségre is, mely sokféle fajtából és bőrszínből tevődik össze. Azonban mindegyik ugyanazon Istentől származik, és mindegyiknek ugyanaz az eredete. Az emberiség családjának sokfélesége a harmónia forrása kell

hogy legyen, mint ahogyan az a zenében is van: a különböző hangok eggyé olvadnak, hogy tökéletes akkordot hozzanak létre.

Az egység nélkülözhetetlen a létezéshez. A szeretet az élet legfőbb oka. Az anyagi világban az összes dolog elemeit a vonzás törvénye tartja össze. A vonzás törvénye bizonyos elemeket egy csodálatos virág formájában kapcsol össze. Amikor azonban a vonzás elmúlik, a virág elbomlik és megszűnik létezni. Ugyanez a helyzet az emberiséggel is. A vonzás, harmónia és egység azok az erők, melyek összetartják az emberiséget.

Bahá'u'lláh tervet készített a világ minden népének egyesítésére. Minden erőfeszítést meg kell tennünk, hogy bevonjuk őket az egység ezen körébe. Amikor tőlünk különböző fajtájú, nemzetiségű, vallású és véleményű emberekkel találkozunk, nem szabad megengednünk, hogy ezek a különbségek akadályokká váljanak közöttünk. Úgy kell rájuk gondolnunk, mint az emberiség kertjében növekedő más-más színű rózsákra, és örülnünk kell annak, hogy közöttük lehetünk.

1. A fenti magyarázatok korábbiakhoz hasonló tanulmányozása után gondoljunk a körülöttünk kibontakozó sok-sok beszélgetésre! Melyek azok az emberek fejében forgó kérdések, amelyek által lehetőségünk nyílna megosztani velük ezeket a gondolatokat?

---

2. Az emberiség egységéről folyó beszélgetés a saját közösségünk egységének fontosságáról folytatott párbeszédhez is elvezethet. Mondjunk néhány szót arról, hogyan tudna ehhez mindegyikünk hozzájárulni!

---

3. Érdeemes lenne megtanulnunk kívülről egyet-kettőt a következő idézetek közül, hogy utalni tudjunk rájuk, ha a barátainkkal erről a témáról beszélgetünk:

„Az egység szentélye felállítatott; ne tekintsétek hát egymást idegeneknek! Ti egy fa gyümölcsei és egy ág levelei vagytok.”¹⁵

„Olyan erőteljes az egység fénye, hogy képes beragyogni az egész földet.”¹⁶

„Fordítsátok arcotokat az egység felé, hadd ragyogjon rátok annak tündöklő fénye! Gyűljetek össze, és Isten kedvéért határozzátok el, hogy kigyomláltok mindent, mi a vizsály forrása közöttetek!”¹⁷

„Illendő az embernek, hogy állhatatosan ragaszkodjon ahhoz, ami elősegíti a barátságot, kedvességet és egységet.”¹⁸

7. RÉSZ

A következő magyarázat segíteni fog abban, hogy hozzájáruljunk a legtöbb embert igencsak foglalkoztató kérdésről, az igazságosságról folytatott beszélgetésekhez:

Az egyéni képességek különbözősége az emberi létezés meghatározó tényezője. Ezért lehetetlen, hogy minden ember minden tekintetben egyenlő legyen. Az ember ügyeit a maguk teljességében ugyanakkor az igazságosság elvének kell irányítania. Az igazságosság szent, és minden ember jogait védelmezni kell.

Az igazságosság nem korlátozott, hanem egyetemes tulajdonság. Az emberi élet minden területén működni kell. A társadalom minden egyes tagjának élveznie kell a civilizáció jótéteményeit, mivel mindannyian az emberiség testének részei vagyunk. Ha ennek a testnek bármely része gyötrődik vagy nélkülöz, minden más testrész is szükségszerűen szenvedni fog. Hogy fordulhatna elő olyan, hogy az egyik testrész kínokat áll ki, amíg a másik kényelemben érzi magát? A jelen társadalmából hiányzik a szükségszerű kölcsönösség és egyensúly; nem jól szervezett. Olyan törvényekre és alapelvekre van szükség, melyek biztosítják a jólétet és boldogságot az egész emberiség családjának.

Az igazságosság a jutalom és büntetés pilléreire nyugszik. Azok a kormányok, amelyek irányítói hitetlenek és nem félnek az isteni megtorlástól, igazságtalan törvényeket hoznak. Mind a jutalom reménye, mind pedig a büntetéstől való félelem szükséges az elnyomás megakadályozásához. A törvények alkotóinak és végrehajtóinak tisztában kell lenniük döntéseik lelki következményeivel. Azok az uralkodók, akik hisznek abban, hogy tetteik következményei elkísérik őket a földi élet után, és tudják azt, hogy döntéseik az Isteni Igazságosság Mérlegén lesznek megmértetve, bizonyosan tartózkodni fognak a zsarnokságtól és az elnyomástól.

1. Miután megtanultuk önállóan is könnyed természetességgel kifejtteni a fenti gondolatokat, gondolkodjunk el azon, mely beszélgetési témák látnák hasznát a fenti magyarázatokból származó megértésnek!

---

2. Mit mondanánk annak, aki úgy véli, hogy az igazágtalanságnak sohasem lesz vége?

---

3. Az alábbiakban az igazságossággal kapcsolatos néhány idézet olvashatunk Bahá'u'lláh Írásaiból, melyeket érdemes lenne kívülről megtanulnunk:

„Az emberek fénye az Igazságosság. Ne oltjátok ki az elnyomás és zsarnokság ellenkező szeleivel! Az igazságosság célja, hogy megjelenjen az egység az emberek között.”¹⁹

„Semmilyen ragyogás nem ér fel az igazságosságéval. A világ szerveződése és az emberiség nyugalma függ attól.”²⁰

„Az Igazságosság az, ami a világot neveli, mert azt két pillér tartja, a jutalom és a büntetés. E két pillér az élet forrása a világ számára.”²¹

8. RÉSZ

A gazdagok és szegények közötti szakadék napról-napra szélesedik. Az alábbi magyarázat segítségünkre lesz, hogy a barátokkal erről és az ehhez kapcsolódó témákról beszéljünk.

A kölcsönösség és harmonikus kapcsolatok hiánya miatt ma a társadalom néhány tagja elégedett, nagy kényelemben és luxusban él, míg mások nélkülöznek még a betevő falatot és az otthont is. Néhányan kimondhatatlanul gazdagok, mások pedig a legnagyobb szegénységben élnek.

A társadalom törvényeit oly módon kell megalkotni és érvényesíteni, hogy ne legyen lehetséges az, hogy egy szűk réteg mértéktelenül nagy vagyont

halmozzon fel, mások pedig nélkülözzenek. Ez nem azt jelenti, hogy mindenkinek egyenlőnek kell lennie, hiszen a mértékbeli és képességbeli különbségek a teremtés velejárói. Azonban a szármalmasan túlzásba vitt jómódot, melyet demoralizáló szegénység kísér, fel lehet számolni. Ha helyénvaló, hogy egy tőkés vagyonnal rendelkezék, akkor épp oly igazságos az is, hogy a munkás elegendő javakkal bírjon a megélhetéséhez. Ahol szélsőséges szegénységet látunk, ott minden bizonyal valahol zsarnokságra bukkanunk.

A dolog lényege az, hogy az Isteni igazságosságnak meg kell nyilvánulnia az emberi körülményekben is. Az egész gazdasági helyzet alapjai isteni természetűek, s a szív és lélek világával kapcsolatosak. A gazdagoknak adakozniuk kell bőséges vagyonukból; meg kell lágyítaniuk a szívüket és együttérző szellemiséget kell táplálniuk. A szíveknek annyira össze kell forrniuk, a szeretetnek olyannyira uralkodnia kell, hogy a vagyonosok önszántukból tesznek majd lépéseket, hogy folyamatos gazdasági kiigazításokat hajtsanak végre. Maguknak kell ráébredniük, hogy se nem igazságos, se nem jogszerű, ha ők nagy vagyonnal rendelkeznek, a közösségben viszont óriási nyomor van. Így önként fognak adni a vagyonukból, ugyanakkor megtartanak maguknak annyit, amennyi lehetővé teszi számukra a kényelmes életet.

1. Olvassuk át a magyarázatot és tanulmányozzuk azt a szokásos módon a csoportunkkal! Sok olyan kérdés jár az emberek fejében, ami a gazdagsággal és szegénységgel kapcsolatos – foglalkoztatás, kereset, lakhatás, csak hogy néhányat említsünk. Akadnak-e még olyan témák, melyek megvitatásához hasznosak lennének a fenti magyarázatban olvasható gondolatok?

---

2. Mit válaszolnánk, ha valaki a fenti gondolatokat hallván a következőt kérdezné: „Azt mondd, hogy a gazdagok megértik és támogatják majd a szigorú adótörvényeket, és önszántukból annyit fizetnek, amennyit valójában kell? Miből gondolod, hogy ez lehetséges?”

---

3. Érdemes lenne megtanulnunk kívülről néhányat a Bahá'u'lláh Írásaiból származó alábbi idézetek közül:

„...teremjetelek hát ép és csodálatos gyümölcsöket, melyek magatoknak és másoknak is hasznára válnak! Ezért kötelező mindenki számára, hogy mesterséggel és hivatással foglalkozzon, mert ebben rejlik a gazdagság titka, ó, értő emberek.”²²

„Ha szemed az irgalom felé fordul, mondj le arról, ami neked használ, és törekedj arra, ami az emberiségnek válik majd hasznára. És ha szemed az igazságosság felé fordul, akkor válaszd felebarátod számára azt, amit magadnak is választanál.”²³

„Áldott, aki jobban szereti felebarátját, mint önmagát.”²⁴

„Nincs olyan szép cselekedet, mely elveszett vagy valaha is el fog veszni, mert a jóakarató tettek kincsek, melyek megőriztetnek Istennél azok javára, akik véghezvitték őket.”²⁵

„...vigyázzatok, nehogy túllépjetelek a mérséklet határain, és a szertelenek közé számíttassatok.”²⁶

9. RÉSZ

Az alábbi néhány gondolat segítségünkre lesz az előítéletekről folyó beszélgetésekben.

Az előítélet minden formájában – legyen az vallási, faji, nemi, etnikai vagy éppen gazdasági – lerombolja az emberiség építményét és szemben áll Isten parancsolatával. Az emberiség már évezredek óta szenved a háborútól és vérontástól, melynek okozója mindig valamiféle előítélet. Mindaddig, amíg ezek bármelyike fennáll, az emberiség nem lel nyugalmat.

Isten abból az egyetlen célból küldte el a Prófétáit, hogy szeretetet és egységet teremtsenek. Az összes mennyei Könyv a szeretet írott szava. Ha azok elidegenedést okoznak, már nem képesek több gyümölcsöt teremni. Ezért a vallási előítélet különösen szemben áll Isten akaratával és parancsolatával.

A nemzeti előítélet teljes egészében alaptalan. Bolygónk egyetlen földterület, egyetlen ország. A vonalak és határok, melyek a nemzeteket elválasztják egymástól, pusztán képzeletbeliek; azokat nem Isten teremtette. Az emberek határvonalnak nyilvánítanak egy folyót két ország között, külön nevet adva mindkét oldalnak, holott a folyó mindkettőnek teremtett, és természetes közlekedési útvonal mindenki számára. Nem a képzelgés és tudatlanság az, ami az embereket arra ösztökéli, hogy az élet jótéteményeit a háború és rombolás előidézőjévé tegyék?

A faji előítélet nem más, mint babona. Egy ember bőrszíne csupán az ősei éghajlathoz és környezethez való alkalmazkodásának az eredménye. A jellem az emberi természet valódi ismerve. A kiválóság nem függ a fajtól és színtől. A hit, a szív tisztasága, a jó cselekedetek és a dicséretreméltó beszéd az, ami elfogadható Isten küszöbénél.

Hosszú időn keresztül a nőket a férfiak alsóbbrendűnek tekintették, és méltatlanul bántak velük. A férfi és nő közötti különbség a fizikai világ szükséglete; a szellem világában egyenlők. Isten megítélése szerint nincs különbség férfi és nő között. Az egész emberiséget felruházta Ő értelemmel és felfogóképességgel. Mindenki képes arra, hogy erényekre tegyen szert. Napjainkban nem létezik olyan körülmény, amelyben egy ember neme bármily alapot adna a diszkrimináció gyakorlására.

Az Ószövetség szavai szerint Isten azt mondta: „Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra.” Ez egyértelműen vonatkozik a nőkre is. Az emberi lény Isten képére teremtett; ez azt jelenti, hogy az isteni erények visszatükröződnek és megnyilvánulnak az ember valóságában. Ez az egész emberiségre igaz. Mennyire tarthatatlan azt állítani, hogy csak egy bizonyos bőrszín, etnikum vagy nemzet teremtett Isten hasonlatosságára! Milyen abszurdum arra célozni, hogy csupán a gazdagok teremtettek az Ő képére, vagy azt gondolni, hogy az Istenhez való közelség ismerve a magas társadalmi pozíció. Az emberiség nem világosodhat meg, csakis az előítéletek elhagyásával és a Királyság erkölcsének elnyerésével.

1. Tanulmányozzuk a fenti gondolatokat, ahogyan azt az előzőekkel is tettük, és idézzünk fel néhány olyan kihívást, melyet a barátaink és szomszédaink hoztak fel beszélgetés közben, és amely az előítéletek megszüntetését teszi szükségessé!

---

2. Mit válaszolnánk, ha valaki a fenti gondolatokat hallva azt kérdezné tőlünk: „Lehetnek előítéleteink anélkül, hogy tudnánk róla?”

---

3. Bizonyosan találunk alkamat arra, hogy a fenti gondolatokról folytatott beszélgetéseinkbe belefűzzünk egyet-egyét a Bahá'u'lláh Írásaiból származó következő idézetek közül:

„A föld csak egy ország, és az emberiség a polgárai.”²⁷

„A világ minden hajtása egyetlen Fából tűnt fel, és az összes csepp egyetlen Óceánból, s minden létező a létezését egy Létezőnek köszönheti.”²⁸

„Az igazán az ember, aki magát ma az egész emberi faj szolgálatának szenteli.”²⁹

„A jó jellem fénye erősebb a napénál és annak ragyogásánál.”³⁰

„Az ember kiválósága nem a díszektől és a gazdagságtól függ, hanem sokkal inkább az erényes viselkedéstől és az igaz megértéstől.”³¹

„Adja Isten néked kegyes segítségét, hogy minden körülmények között szétzúzd a babona bálványait és letépd az emberi képzelgés fátylait.”³²

„...minden ember közül az a leghanyagabb, aki feleslegesen civódik, és testvére fölé igyekszik kerekedni.”³³

10. RÉSZ

Amikor a barátainkkal beszélgetünk, gyakran támaszkodhatunk a férfiak és nők egyenjogúságáról szóló következő magyarázat gondolataira:

Az anyagi értelemben vett nap, fényével és melegével feltárja minden földi dolog valóságát. A fában rejtőzködő gyümölcs, válaszul a nap erejére, megjelenik az ágakon. Hasonlóképpen az Igazság Napja a szellemi égbolton teljes fényességében ragyogva olyan valóságokat tár fel, melyek a múltban nem voltak láthatók. Ennek köszönhetően a mai korban a férfiak és nők egyenjogúságának alapelvét már teljes mértékben felismerik, így ma már ez elfogadott tény.

Bahá'u'lláh a legvilágosabb módon kijelentette, hogy Isten színe előtt nincs különbség férfi és nő között. Az egyenlőtlenség állapota, mely évszázadokon keresztül fennállt, nem a férfiak magasabbrendűségének eredménye; hanem egyszerűen csak annak, hogy a nőknek nem adatott meg ugyanaz a lehetőség, hogy a bennük rejlő képességeket fejlesszék. A velük szembeni előítéletek ellenére ugyanakkor a történelem számos olyan nő életét tartja számon, akik a legnagyobb eredményeket érték el.

Egyik ilyen nő volt a perzsa költőnő, Tahirih (ejtsd: Táhere). Az 1800-as évek elején született egy olyan országban, ahol a nők teljesen alá voltak rendelve a férfiaknak. Ő volt az első nő, aki elfogadta Isten új Kinyilatkoztatásának igazságát. Minthogy tanúja volt az új Nap hajnalának, meggyőződéssel állította, elérkezett az idő, hogy felismerjék a férfiak és nők egyenjogúságának tényét. Minden energiáját ezen igazság hirdetésének szentelte. Tudása és ékesszólása zavarba ejtette korának legtanultabb férfitársait is. Bár egy elnyomó király, valamint a tudatlan és magát nagyra tartó papság összes erői ellene voltak, egy pillanatig sem tévőzött, hogy kimondja az igazságot. Végül pedig életét adta az Ügyért, amelyet oly szilárdan vallott magáénak.

Olyasmiben hinni, ami nem Istentől való, tudatlanság és babona. Napjainkban minden lehetőséget meg kell adni a nőknek, hogy iskolázottak legyenek, és a férfiakéval egyenlő pozíciókat szerezzenek meg az emberi tevékenységek minden területén. Amíg a férfiak és nők egyenjogúsága nem válik valósággá ebben a világban is, mint ahogyan a szellemi birodalomban, az emberiség valódi fejlődése nem lehetséges.

1. Szokás szerint most is tanulmányozzuk a csoportunkkal a fenti kijelentéseket, és gyakoroljuk saját szavainkkal elmondani a gondolatokat! Folytattunk-e a barátainkkal nemrégiben olyan beszélgetéseket, ahol hasznát láttuk volna az itt bemutatott szemléletnek? Melyek voltak a megvitatott témák?

---

2. Melyek azok a mai társadalomban elterjedt hiedelmek és viselkedési formák, amelyeknek meg kell változniuk ahhoz, hogy a nők a férfiakéval egyenlő pozíciókat szerezzenek meg az emberi tevékenységek minden területén?

---

3. Az alábbiakban Bahá'u'lláh Írásából olvashatunk néhány idézetet, melyeket érdemes lenne kívülről is megtanulnunk.

„A nők és a férfiak mindig egyenrangúak voltak Isten színe előtt, és mindenkoron azok is maradnak.”³⁴

**„Nem tudjátok, miért teremtettünk benneteket egy és ugyanazon porból?
Hogy egyikőtök se magasztalja magát a másik fölé.”³⁵**

**„E Napon az isteni kegyelem Keze minden megkülönböztetést eltávolított.
Isten szolgálói és szolgálóleányai egyazon szinten tartatnak számon.”³⁶**

11. RÉSZ

Az utolsó magyarázat, amit tanulmányoznunk kell, az egyetemes oktatás témájáról szól:

Az oktatás támogatása korunk egyik legsürgetőbb követelménye. Egyetlen nemzet sem érhet el jólétet, ha nem teszi az oktatást egyik központi ügyévé. A népek hanyatlásának legfőbb oka a tudáshoz való hozzáférés hiánya.

Az oktatásnak kisgyermekkorban kell elkezdődnie. Az apa és az anya kötelessége minden erőfeszítést megtenni, hogy gyermekeiket oktassák, jellemüket a szellemi és erkölcsi törvényekkel összhangban csiszolják, és képezzék őket a művészetekben és tudományokban. Az anyák az emberiség első nevelői; ők táplálják gyermekeiket a tudás emlőiből. Minden gyermeknek oktatásban kell részesülnie; ez nem olyan ügy, amelyet figyelmen kívül lehet hagyni. Ha a szülők képesek az oktatással járó kiadásokat fedezni, akkor azt meg kell tenniük. Máskülönben a közösségnek kell megteremtenie a feltételeket a gyermek oktatásához.

Az oktatásnak minden emberben ki kell alakítania a kiválóság elérésére irányuló vágyat. Bele kell szeretnünk az emberi tökéletességbe, és szenvedélyesen törekednünk kell arra. Vágnunk kell a szellemi kiválóságra, arra, hogy az emberi világ erényeiről legyünk ismertek – az őszinteségről, a hűségről, az emberiség szolgálatáról, a szeretetről és az igazságosságról. Törekednünk kell arra, hogy kiemelkedő erőfeszítéseket tegyünk a béke és egység megteremtése, valamint a tanulás elősegítése érdekében. Az oktatás valódi feladata, hogy végigvezesse az embereket ezen az úton.

1. Miután tanulmányoztuk csoportunkban a fenti gondolatokat, próbáljunk meg felsorolni néhány olyan dolgot az oktatással kapcsolatban, amelyek miatt a barátaink aggódnak!

---

2. Érdeemes lenne megtanulnunk a Bahá'u'lláh Írásaiból származó alábbi idézetek közül egyet-kettőt kívülről:

„Nem kívánatos, hogy az ember tudás és készségek nélkül maradjék, minthogy olyan lenne úgy ő, mint egy terméketlen fa.”³⁷

„Írányítsátok elméteket és akaratotokat a föld népeinek és nemzetségeinek nevelésére ...”³⁸

„A művészetek, mesterségek és tudományok felemelik a létezés világát és elősegítik annak felmagasztosulását.”³⁹

„A tudás bizony igazi kincs az ember számára, a dicsőség, a jólét, az öröm, a felemelkedés, a vidámság és boldogság forrása.”⁴⁰

12. RÉSZ

A béke kérdése mindenki fejében jelen van. Annak megteremtése a legsürgetőbb és legfontosabb. Most, hogy elgondolkoztunk az előző magyarázatokban körvonalazott alapelveken, bizonyosan hasznosnak találjuk majd, hogy az egyetemes béke kérdéséről elmélkedjünk.

Természetesen sok múlik a kormányokon, hogy gyakorlati lépéseket tegyenek a háború megszüntetésére. A viták elrendezésére és a fegyverzet csökkentésére irányuló politikai megállapodások épp úgy nélkülözhetetlenek a béke megvalósításához, mint a nemzetek közötti nemzetközi együttműködés számtalan formája. Mégis, bármily fontosak is ezek az intézkedések, nem fognak tartós békéhez vezetni, ha a korábban megvitatott alapelveket az egész világon el nem fogadják. Hacsak az emberek nem tanulják meg a tényeket vizsgálni és nem ébrednek rá arra, hogy az igazság egy, akkor fel kell tenni magunknak a kérdést, vajon az ősrégi ellenségeskedések nem maradnak-e továbbra is fenn? Mindannyiunknak ugyanaz az eredete. Isten mindig vigyáz mindannyiunkra és tanít bennünket a Megnyilvánulásai által. Tanításaik a szeretet és testvériség azonos alapzatán nyugszanak. A vallási viszályok csakis akkor fognak megszűnni, amikor a vallások egységét elismerik, és akkor a vallás fénye fogja beragyogni a békéhez vezető utat. Nem szükséges-e, kérdezhetjük továbbá, hogy a vallás és tudomány összhangban működjön ahhoz, hogy a tudatlanság felhői szertefoszoljanak, valamint hogy az előítélet minden formája hamisnak bizonyuljon, mivel ezek mindegyike hatalmas akadály a béke előtt? Egy újabb kérdés az is, vajon lehet-e békés világot építeni, ha a gazdagok és szegények közötti jelenlegi szélsőséges egyenlőtleniséget nem kezelik a világ minden szegletében? Továbbá amíg a nőket nem engedik be az emberi tevékenységek minden területére a férfiakkal egyenrangúan, addig az erőszak, amely a történelem nagy részét jellemezte, nem ad utat a békének és a valódi jólétnek. A felnövekvő

nemzedékeket egyetemesen ezen alapelvek szerint kell oktatni, máskülönben a béke minden reménye szertefoszlik. Érdeemes lenne kívülről megtanulnunk Bahá'u'lláh következő szavait, hogy meg tudjuk osztani azokat másokkal, akiket foglalkoztat az emberiség jövője:

„Az emberiség jóléte, békéje és biztonsága elérhetetlen, hacsak és mígnem egysége szilárdan meg nem alapíttatik.”⁴¹

AZ IDÉZETEK FORRÁSA

1. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, (Budapest, 2014), 109:2, 126.old.
2. Uo., 132:1, 168.old.
3. Uo., 34:5, 48.old.
4. Bahá'u'lláh, *Bahá'u'lláh Táblái melyeket a Kitáb-i-Aqdas után nyilatkoztatott ki* (Budapest, 2013), 11:1, 96.old.
5. Bahá'u'lláh, *A Kitáb-i-Íqán: A bizonyosság könyve* (Budapest, 2012), 68-69.old.
6. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, 28:2, 42.old.
7. Uo., 24:1, 37.old.
8. Uo., 111:1, 127.old.
9. Uo., 43:6, 57.old.
10. Uo., 110:1, 126.old.
11. Bahá'u'lláh, *Bahá'u'lláh Táblái melyeket a Kitáb-i-Aqdas után nyilatkoztatott ki*, 15:4, 129.old.
12. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, 95:1, 114.old.
13. Bahá'u'lláh, *Bahá'u'lláh Táblái melyeket a Kitáb-i-Aqdas után nyilatkoztatott ki*, 9:13, 86.old.
14. Uo., 5:15, 32.old.
15. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, 112:1, 128.old.
16. Uo., 132:3, 168.old.
17. Uo., 111:1, 127.old.
18. Bahá'u'lláh, *Bahá'u'lláh Táblái melyeket a Kitáb-i-Aqdas után nyilatkoztatott ki*, 7:21, 54.old.
19. Uo., 6:26, 40-41.old.
20. Bahá'u'lláh, Shoghi Effendi id., *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006, 2018 printing), 42, 41.old.
21. Bahá'u'lláh, *Bahá'u'lláh Táblái melyeket a Kitáb-i-Aqdas után nyilatkoztatott ki*, 3:25, 18.old.
22. Bahá'u'lláh, *Rejtett Szavak*, Perzsa 80 (Budapest, 2011-2018), 96.old.
23. Bahá'u'lláh, *Bahá'u'lláh Táblái melyeket a Kitáb-i-Aqdas után nyilatkoztatott ki*, 6:20, 39.old.
24. Uo., 6:38, 44.old.
25. Bahá'u'lláh, *Huquq- Isten Joga, Szemelvények Bahá'u'lláh Írásaiból*, 40.
26. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, 118:2, 146.old.
27. Uo., 117:1, 146.old.

28. Bahá'u'lláh, Shoghi Effendi id., *The Promised Day Is Come* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1996, 2018 printing), 279, 187.old.
29. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, 117:1, 146.old.
30. Bahá'u'lláh, *Bahá'u'lláh Táblái melyeket a Kitáb-i-Aqdas után nyilatkoztatott ki*, 4:13, 22.old.
31. Uo., 6:4, 34.old.
32. Uo., 6:4, 35.old.
33. Bahá'u'lláh, *Rejtett Szavak*, Perzsa 5, 38.old.
34. Bahá'u'lláh, in *Women: Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, 'Abdu'l-Bahá, Shoghi Effendi and the Universal House of Justice*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1986, 1997 printing), no.54, 26.old.
35. Bahá'u'lláh, *Rejtett Szavak*, Arab 68, 32.old.
36. Bahá'u'lláh, *cited in Women*, no.3., 3.old.
37. Bahá'u'lláh, in *Excellence in All Things: A Compilation of Extracts from the Bahá'í Writings*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (London: Bahá'í Publishing Trust, 1981, 1989 printing), no.5, 2.old.
38. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, 156:1, 194.old.
39. Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988.), 26.old.
40. Bahá'u'lláh, *Bahá'u'lláh Táblái melyeket a Kitáb-i-Aqdas után nyilatkoztatott ki*, 5:15, 32.old.
41. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, 131:2, 167.old.

Elmélyülési témák

Cél

Kialakítani azt a szokást, hogy barátokat
és szomszédokat látogassunk meg, és
lelki jelentőségű témákról beszéljünk velük

1. RÉSZ

Ez a harmadik fejezet az előzőhöz hasonlóan azokkal a képességekkel foglalkozik, amelyek révén értelmes és felemelő beszélgetéseket kezdeményezhetünk. A második fejezetben olyan alkalmakra fókuszáltunk, amelyek sok esetben lehetőséget kínálnak a beszélgetés szintjének emeléséhez azáltal, hogy közben lelki alapelvekre utalunk. Itt most a fókusz a barátok és szomszédok otthonában tett látogatásokra helyeződik, melyek során a közösség életében központi jelentőségű témákat együtt vizsgáljuk meg velük.

A falvakban és szomszédságokban élő barátok csoportjai az egész világon intenzíven vesznek részt számos egymással összefüggő tevékenységben, melyek között megtaláljuk a rendszeres áhítat találkozókat, a gyermekek lelki nevelését célzó foglalkozásokat, a serdülőcsoportok összejöveteleit, tanulóköröket, ifjúsági tábortokat és különféle kampányokat. Ahogy ez a tevékenységi mintázat gyökeret ver egy helységben, és a barátok egyre nagyobb számban szentelik magukat a szolgálati tevékenységeknek, úgy növekszik a nukleusz (a barátok magcsoportja – ford.) mérete és ereje. A faluban illetve szomszédságban lévő egyre több otthon rendszeres látogatásának programja lényeges összetevője a most lendületet nyerő közösségépítés folyamatának. Ilyen látogatások alkalmával különböző témák kerülnek terítékre. A gyermekfoglalkozások vezetőinek például gyakorta fel kell keresniük a gyermekek szüleit, hogy a nevelést érintő kérdéseket beszéljenek meg velük. Hasonló látogatásokat szükséges tenniük az animátoroknak és tutoroknak is a serdülők és fiatalok otthonában, hogy olyan témákat vitassanak meg velük, amelyek egy ember életének ezen ígéretes éveivel kapcsolódó kihívásokkal és lehetőségekkel állnak összefüggésben. Azok a beszélgetések, melyeket egy család tagjaival folytatunk olyan témákról, amelyek a Hittel kapcsolatos tudásukat mélyítik el, épp ilyen fontosnak bizonyulnak. Mindent egybevéve nem lehet eléggé hangsúlyozni, mekkora hatással vannak az ilyen látogatások a közösségben kibontakozó barátságok kultúrájára.

2. RÉSZ

E fejezet céljának megvalósítása érdekében egy képzeletbeli szomszédságot fogunk megnézni, amelyben a fent leírt folyamat remekül halad előre. Ezt használjuk majd kontextusként annak megvizsgálására, milyen típusú beszélgetések bontakozhatnak ki egy-egy otthonlátogatás alkalmával.

Alejandra egy ifjú hölgy, harmadéves egyetemista. A szüleivel és az egyik öccsével (aki szintén diák) lakik együtt a képzeletbeli szomszédságban, abban a házban, ahol születtek és felnőttek. Ők négyen valamint egy fiatal pár, akik nemrégiben költöztek a szomszédságba, minden héten találkoznak, hogy imádkozzanak és tanácskozzanak a környezetükben, a mintegy 8.000 fős lakosság körében kialakuló tevékenységek előrehaladásáról. Ezeken a heti találkozókon időről-időre másik három fő is részt vesz, akik kezdenek szisztematikusan gondolkodni

nemcsak a saját szolgálati tevékenységeiket illetően, hanem az egész közösségépítés folyamatáról is. Az egyikük egy hat hónapja indult gyermekfoglalkozás vezetője. A másik kettő pedig két tizenhétéves fiatal, akik egy serdülőcsoport törekvéseit kísérik Alejandra egyik bátyjának a támogatásával. Alejandra bátyja annak idején még ennek a két fiatalnak volt az animátora és rendszeresen visszajár a szomszédságba, hogy meglátogassa a szüleit.

Az első párbeszéd, amit megnézünk, Alejandra és Sanchezék, a szomszédságban jól ismert és nagy tiszteletben álló család között zajlik. A férj és a feleség a hatvanas éveikben járnak, akik miután felnevelték fiaikat és lányukat, most egyedül élnek néhány tömbnyire Alejandra otthonától. Sanchez úr és felesége tudnak ugyan írni és olvasni, de nem részesültek túl sok iskolai oktatásban. A széleskörű tisztelet, aminek örvendenek, annak a bölcsességnek köszönhető, amelyre egy nagylelkű és tiszta cselekedetekkel teli élet tapasztalatai révén tettek szert. Már jó ideje tudnak a bahá'í tanításokról, de csak nemrégiben döntöttek úgy, hogy komolyabban is tanulmányozni fogják azokat. Egy héttel ezelőtt jelezték Alejandra szüleinek, hogy szeretnének a közösséghez csatlakozni. Már meg is szervezték számukra az üdvözlő összejövetelt, emellett megállapodtak abban, hogy Alejandra rendszeresen meglátogatja majd őket jónéhány héten át, hogy megosszon velük egy sor olyan témát, amely segíti elmélyíteni a Hittel kapcsolatos tudásukat. A látogatások beszámolóját követve körbe tudjuk majd járni ezeket a témákat, és ezzel egyidejűleg megvizsgálhatjuk az ilyen alkalmakkor zajló beszélgetések dinamikáját.

3. RÉSZ

Alejandra úgy tervezte, hogy a Sanchez házaspárral való első beszélgetését az Isten örök Szövetsége témájának alábbi rövid kifejtésére alapozná.

Minden dolgok Teremtője Isten, az Egyetlen, az Összehasonlíthatatlan, az Önmagától Való. Bahá'u'lláh azt tanítja nekünk, hogy Isten lényege felfoghatatlan az emberi értelem számára, mert a véges nem foghatja fel a végtelent. Az, ahogyan az emberek ábrázolják Őt, pusztán saját elképzeléseik gyümölcse. Isten nem ember és nem is csupán a világegyetemben szétáradó erő. A szavak, melyeket szükségképpen használunk kell, amikor létezésünk Forrására utalunk, úgymint Mennyei Atya, Mennyei Hatalom, Hatalmas Szellem, mind csupán valamely Nevét vagy Tulajdonságát fejezik ki emberi nyelven, és teljes mértékben képtelenek leírni Őt.

A Rejtett Szavakban ezt olvashatjuk:

„Ó, ember fia! Örömöm telt a teremtésedben, ezért teremtettelek. Szeress hát te is Engem, hogy neveden szólíthassalak, és megtölthessem lelkedet az élet szellemével.”¹

Ebben az idézetben Bahá'u'lláh azt mondja nekünk, hogy létezésünk legfőbb oka Isten irántunk érzett szeretete. Mindig tudatában kell lennünk ennek a szeretetnek, amely védelmez, megtart bennünket és eltölt az élet szellemével. A nehézség vagy jólét, a szomorúság vagy öröm pillanataiban egyaránt emlékeznünk kell arra, hogy Szeretete mindig ránk záporozik.

A bahá'í tanításokból tudjuk, hogy Szeretetéből megteremtve bennünket Isten Szövetséget kötött velünk. A „szövetség” szó két vagy több ember közötti egyezséget vagy ígéretet jelent. Az Örök Szövetség szerint a Legbőkezűbb Teremtő soha nem hagy minket magunkra, és időről-időre kinyilvánítja Akaratát és Célját, melyet Megnyilvánulásai egyikén keresztül ismerhetünk meg.

A „megnyilvánul” ige jelentése feltárul, megmutatkozik valami, ami azelőtt ismeretlen volt. Isten Megnyilvánulásai azok a különleges Lények, akik feltárják előttünk Isten Szavát. Ők azok az Egyetemes Nevelők, akik megtanítanak bennünket arra, hogyan éljük Isten Akarata szerint, és miként érhetjük el a valódi boldogságot. E Megnyilvánulások között szerepel Ábrahám, Krisna, Mózes, Zoroaszter, Buddha, Krisztus, Mohamed és természetesen a Báb és Bahá'u'lláh is, akik Istennek az emberi történelem jelen korszakára szánt Iker Megnyilvánulásai.

Ezáltal Isten mindig is beteljesítette a Ráeső részt az Örök Szövetségben. Egy alapvető kérdés, amit mindannyian fel kell hogy tegyünk magunknak az, hogy „Én hogyan teljesítem a részemet a Szövetségben?” A válasz, melyet az összes vallás írásaiban megtalálunk, a következő: Isten Megnyilvánulásainak a felismerésével és a Tanításainak való engedelmességgel. Ez a válasz rámutat életünk legfőbb céljára, ami nem más, mint megismerni és imádni Istent. A Rövid Kötelező Imában kimondjuk:

**„Tanúságot teszek, Ó, Istenem, hogy azért teremtettél, hogy megismerjelek és imádjalak Téged. Bizonyrágot teszek ebben a pillanatban az én erőtlenségemről és a Te hatalmadról, az én szegénységemről és a Te bőségedről.
Nincs más Isten, csak Te, a Veszélyben Oltalmazó, az Önmagától Való.”²**

Mínthogy Istent csak a Megnyilvánulásain keresztül ismerhetjük meg, életünk célját csakis akkor teljesíthetjük be, ha felismerjük Őket és követjük a Tanításaikat. Hálával tölti el szívünket a kegyelem, hogy egy olyan időben élhetünk, amikor az összes Szent Könyv ígérete, mely szerint megalapítatik a béke és igazságosság a földön, beteljesülőben van. Bahá'u'lláh azt mondja:

„Ez az a Nap, melyen Isten legnagyobb kegyei kiáradtak az emberekre, a Nap, amikor leghatalmasabb kegyelme minden teremtett dolgot áthatott. Kötelessége hát a világ minden népének, hogy kibéküljenek egymással, és tökéletes egységben és békében lakozzanak Isten gondoskodása és szerető kedvessége Fájának árnyékában.”³

Mielőtt tovább folytatjuk történetünket, olvassuk át a fenti magyarázatot bekezdésről bekezdésre, és gondolkozzunk el rajta a csoportunk többi résztvevőjével együtt! Feltehetünk egymásnak kérdéseket és megválaszolhatjuk azokat közösen, amíg mindannyian képesek leszünk természetesen és könnyedén kifejezni a gondolatokat. Az idézetek alapos megtanulása különösen fontos, hiszen az Írások részleteinek megosztása nélkülözhetetlen az ilyen fajta beszélgetésekben. A következő feladatok segítenek elgondolkodni az ebben a részben bemutatott gondolatokon illetve az idézett részletek jelentésén.

1. Hogyan magyaráznánk el valakinek Isten megismerhetetlen mivoltát? A fenti első bekezdés segítségünkre lesz ebben.

---

2. Miért teremtett bennünket Isten? _____

---

3. Mit jelent a „szövetség” szó? _____

---

4. Mit ígért Isten az emberiséggel kötött Örök Szövetségében? _____

---

5. Mi életünk célja? _____

---

6. Ha sohasem ismerhetjük meg Isten mivoltát, akkor mit jelent az, hogy életünk célja Isten megismerése? _____

---

7. Mit jelent a „megnyilvánul” szó? _____

---

8. Nevezzünk meg néhány Isteni Megnyilvánulást! _____

---

9. Mit kell tennünk ahhoz, hogy beteljesítsük részünket a Szövetségben? _____
_____
10. Egészítsük ki a következő mondatokat!
- a. Ezen a Napon, Isten _____
kiáradtak az emberekre.
- b. Ezen a Napon, Isten _____
minden teremtetett dolgot áthatott.
- c. Ezen a Napon kötelességünk _____ egymással, és
tökéletes egységben és békében _____
_____.
11. Mire kéri Bahá'u'lláh a világ népeit, mit tegyenek? _____
_____
_____

4. RÉSZ

Alejandra nem pusztán a téma tartalmát szeretne volna megosztani Sanchez úrral és feleségével, hanem egyben azt is remélte, hogy szoros baráti köteléket építhet ki a házaspárral. Saját tapasztalatából tudta, milyen kártékony hatásai vannak mind az előítéleteknek, mind pedig a leereszkedő hozzáállásnak. Ezeket mindenképpen el akarta kerülni; magasabb szintű tanulmányai ugyanis nem csökkentették alázatosságát. Nem volt más a szívében, mint őszinte szeretet és tisztelet Sanchezék iránt. Miközben azon töprengett, hogyan fogja elmagyarázni az első témát, folyamatosan emlékeztette magát arra, hogy mindez csupán a kezdete lesz egy folytatólagos beszélgetésnek, mely több héten át bontakozik majd ki. Felismerte azt is, hogy bár fontos a gondolatsort világosan bemutatni, meg kell állnia bizonyos pontoknál, hogy meghallgassa, mit válaszol a házaspár.

„Meg kell próbálnom nem izgulni – hajtogatta magában –, mert olyankor egyfolytában csak beszélek, beszélek, és akkor nem tud kialakulni párbeszéd.”

Alejandra a fenti gondolatok mentén egy ideig még tovább töprengett a látogatásán. Ha a helyében lennének, az alábbiak közül milyen gondolatokkal a fejükben lenne helyénvaló a látogatásra készülni?

_____ Az én feladatom, hogy a Hittel kapcsolatos útmutatásokkal lássam el őket, és meggyőződjek róla, hogy mindent megtanulnak, amit tanítok nekik.

- _____ Mekkora kiváltság, hogy egy kis időt együtt tölthetek ezzel a csodálatos családdal, és megoszthatok velük részleteket az Írásokból.
- _____ Tudom, hogy fontos a látogatás. Mégis remélem, hogy nem tart sokáig, mert még más dolgokat is el kell intéznom.
- _____ Az idézetek túl bonyolultak lesznek nekik. Inkább csak egy pár egyszerű gondolatról kell említést tennem. Az a fontos, hogy szeretetet mutassak feléjük.
- _____ Sanchezék az ő korukban nem sokat tudnak már tanulni.
- _____ Alig várom már a látogatást, és hogy – miközben a témáról beszélgetünk és az idézetekről elmélkedünk – meghallgassam az ő meglátásukat.
- _____ Tudnak olvasni. Csak bemutatom a témát és ott hagyom majd nekik az idézeteket, hogy ők maguk tanulmányozzák.
- _____ A gondolatok bemutatása közben gyakran meg kell majd állnom, hogy együtt tanulmányozzuk az idézeteket illetve megvitassuk őket.
- _____ Remélem, megszakítás nélkül el tudom majd mondani a gondolataimat. A végén pedig majd megkérdem őket, hogy van-e kérdésük.

El tudsz képzelni egyéb gondolatokat is, amelyeknek örülnél vagy éppen nem örülnél, hogy a fejedben járnak, amikor egy ilyen látogatásra készülsz?

5. RÉSZ

Alejandra Sanchezék otthonába tett első látogatása remekül sikerült. A házaspár észrevette az izgatottságát, és szerető kedvességükkel gyorsan megnyugtatták. Figyelmesen hallgattak és teljes odaadással vettek részt a beszélgetésben, különös figyelmet szentelve az idézeteknek. Az egyetlen nehéz pillanat a végén az volt, amikor Sanchez asszony meglepte Alejandrát egy kérdéssel:

– Vajon megfedkezem Krisztusról azzal, ha a bahá'í közösséghez csatlakozom?

Alejandra tudta a választ, de egy kis időbe telt, amíg megfogalmazta. Sanchez úr mosolyogva a segítségére sietett:

– Én úgy érzem, Krisztus iránti szeretetem igazából csak növekedett, amióta hallottunk a bahá'í tanításokról.

– És ezzel ugyanígy vannak sokan mások is az egész világon – tette hozzá Alejandra, aki időközben összeszedte a gondolatait. – Mózes, Krisztus, Krisna, Buddha, Zoroaszter és Mohamed iránti szeretetük megerősödött amiatt, amit Bahá'u'lláh tanít Isten egységéről, a vallások egységéről és az emberiség egységéről.

Hasznos lenne, ha most a csoportunkban rövid időt szentelnénk arra, hogy megvitassuk azokat a tulajdonságokat és magatartást, melyek nélkülözhetetlenek voltak ahhoz, hogy Alejandra látogatása ilyen gyümölcsöző legyen. A legfontosabb, amit meg kell említenünk, az alázat. Minden alázat alapja az Isten előtti alázat. Ebből ered a Teremtényei előtti alázatosság. És talán soha nincs olyan nagy jelentősége az alázatosságnak, mint amikor valaki Istenről és a Megnyilvánulásairól beszél. Elmélkedjünk el Bahá'u'lláh következő szavain és tegyünk meg minden tőlünk telhetőt, hogy kívülről megtanuljuk azokat!

„Bárhol jöjjenek össze és bárkivel is találkozzanak Isten szerettei, olyan alázatosságot és engedelmisséget kell tanúsítaniuk, amikor Isten felé fordulnak és Őt dicsőítik, hogy odaadásuk mélységét a lábukkal tiport por minden atomja bizonyíthassa. E szent lelkek beszédét olyan erő töltse el, hogy hatására e porszemek örömtől repessenek. Isten szerettei úgy viselkedjenek, hogy az általuk járt föld soha ne intézhessen hozzájuk ilyen szavakat: „Engem illet az elsőbbség. Mert tanúsítsd, mily türelemmel viselem a terhet, melyet a földműves rám szab. Én vagyok az eszköz, mely minden teremtett lényt szünet nélkül elhalmoz áldásaival, melyekkel a Minden Kegyelem Forrása megbízott. Bár gazdagságom a teremtés minden szükségletét kielégíti, e gazdagság és a rám ruházott megtiszteltetés számtalan bizonyítéka dacára lásd alázatomban mértékét, tanúsítsd, mily végtelen engedelmisséggel tűröm, hogy az emberek lábukkal tapossanak.”⁴

Ahogy az fentebb említettük, az embertársaink előtti alázatosság az Isten előtti alázatosságból ered. Ugyanezzel az alázatossággal tanúsítunk imádságos hozzáállást, amikor egy barát vagy szomszéd otthonába látogatunk, hogy bizonyos témákról tovább mélyítsük együtt a megértésünket. A beszélgetés során gondolatban gyakran fordulunk Istenhez, kérve, hogy világosítsa meg elménket és szívünket, illetve a jelenlévőket. Számos olyan sor és mondat van az imákban, melyeket e célból érdemes memorizálnunk. Íme, közülük néhány:

„Sugározd be szívünket, adj nekünk éles szemet és figyelmes fület!”⁵

„Ó, Uram! Részesíts végtelen adományaidból, és engedd, hogy felragyogjon Vezérleted fénye!”⁶

„Tárd fel az igaz megértés kapuit, és engedd, hogy a hit fénye ragyogóan tündököljék!”⁷

„Ó, Urunk! Sugározd be szemünket, hogy megláthassuk a Te fényedet.”⁸

„Feléd fordulok egészen, teljes szívemmel, elmémvel és nyelvemmel, Hozzád esedezem, védelmezz meg mindentől, mely ebben, isteni egységed korszakában akaratod ellen való...”⁹

6. RÉSZ

Alejandra szíve tele volt örömmel, miután meglátogatta Sanchezék otthonát és az örök Szövetség témájáról beszélgettek. „A következő látogatás – gondolta magában – jó alkalom lenne, hogy elmélyítsék tudásukat Bahá'u'lláh életéről.” Úgy gondolta, ennek során az alábbi elbeszélésre fog támaszkodni:

Bahá'u'lláh 1817. november 12-én született Teheránban, Perzsia fővárosában. Különleges tulajdonságai már gyermekkorában megmutatkoztak, és szüleinek meggyőződése volt, hogy nagyságra rendeltetett. Bahá'u'lláh édesapja, aki a királyi udvar egyik kiemelkedő minisztere volt, hatalmas szeretetet érzett fia iránt. Egy éjszaka azt álmodta, hogy Bahá'u'lláh egy határtalan óceánban úszik, teste pedig beragyogja az óriási tengert. A feje körül minden irányban szétterülve lebegett csillogó, hollófekete haja. Halak sokasága gyült köré, egyenként belekapaszkodva egy-egy hajtincsébe. Bármily sokan is voltak a halak, Bahá'u'lláh egyetlen hajszálat sem veszttette el. Szabadon és könnyedén haladt előre a víz felszínén, és mindannyian követték Őt. Bahá'u'lláh édesapja megkérdezett az álom jelentéséről egy álomfejtőt, aki híres volt bölcs magyarázatairól. Azt a választ kapta, hogy a végtelen óceán maga a létezés világa, amelynek Bahá'u'lláh egyedüli uralkodója lesz. A halak sokasága azt a zűrzavart jelképezi, amelyet majd Ő fog támasztani a világ népei között. A Mindenható kiapadhatatlan védelmében fog részesülni, így ez a felfordulás nem tud Neki ártani.

Tizenhárom-tizennégy éves korára már az egész királyi udvarban híre ment Bahá'u'lláh bölcsességének és tudásának. Huszonkét éves volt, amikor édesapja meghalt, a kormányzat pedig felajánlotta Neki apja posztját. Bahá'u'lláh azonban nem szándékozott idejét világi ügyek igazgatásával tölteni. Maga mögött hagyta az udvart a minisztereivel együtt, hogy a Mindenható által Neki kijelölt utat kövesse. Idejét az elnyomottak, betegek és szegények megsegítésével töltötte, és hamarosan az igazság ügyének bajnokaként vált ismertté.

Bahá'u'lláh huszonhét éves korában egy különleges küldöttön keresztül megkapta a Báb Írásainak egy részét, Aki Isten Napjának közelségét hirdette, a Napot, amikor Isten új Megnyilvánulása elhozza a világnak az emberek által oly régóta vágyott békét, egységet és igazságosságot. Bahá'u'lláh azonnal elfogadta a Báb Üzenetét, és az egyik leglelkesebb követőjévé vált. Ám sajnálatos módon a Perzsia népe fölött uralkodók, önző vágyaiktól elvakítva, nagy kegyetlenséggel kezdték el üldözni a Báb követőit. Bahá'u'lláh-t annak ellenére sem kímélték, hogy tisztában voltak nemesi származásával. Alig nyolc évvel a Báb Kinyilatkoztatása, illetve két évvel maga a Báb mártírhalála után, Bahá'u'lláh-t a Fekete Verem nevű sötét föld alatti börtönbe vetették. A nyakába akasztott láncok olyan nehezek voltak, hogy a fejét sem tudta felemelni. Bahá'u'lláh itt négy szörnyűséges, iszonyú megpróbáltatásokkal teli hónapot töltött. Ugyanezen tömlöcben történt azonban az is, hogy Isten Szelleme árasztotta el a lelkét, és kinyilatkoztatta Számára, hogy Ő minden

korok Megígértje. Bahá'u'lláh Napja ebből a sötét börtönből kelt fel, beragyogva az egész teremtet.

A Fekete Veremben töltött négy hónap után Bahá'u'lláh-t megfosztották minden vagyonától, és családjával együtt száműzték. Dermesztő téli hidegben utaztak Perzsia nyugati hegyein keresztül Bagdad felé, ami akkor az Ottomán Birodalomhoz tartozott, ma pedig Irak fővárosa. Szavakkal nem lehet leírni szenvedéseiket, miközben több száz mérföldet tettek meg gyalog, hóval és jéggel borított területeken a sorsdöntő város felé tartva.

Bahá'u'lláh híre hamarosan elterjedt egész Bagdadban, majd a térség más városaiban is, és egyre többen jöttek el a száműzött Rab ajtajához, hogy Áldásaiban részesüljenek. Néhányan azonban megirigyelték hírnevét. Közöttük volt Bahá'u'lláh saját féltestvére, Mírzá Yahyá is, aki az Ő szerető gondviselése alatt élt. Mírzá Yahyá cselszövése megbontotta az egységet a Báb követői között, és nagy szomorúságot okozott Bahá'u'lláh-nak. Egy éjjel, anélkül, hogy bárkinek is szólt volna, Bahá'u'lláh elhagyta otthonát, és elment a kurdisztáni hegyekbe. Ott élt elvonultan, imába és meditációba merülve. Egy kis barlangban talált magának menedéket, és a legegyszerűbb ételeken élt. Azon a környéken senki sem tudta, honnan jött, és mi a neve. Egy idő után azonban a térség lakói elkezdtek beszélni a „Névtelenről”, egy bizonyos Szentről, aki Isten által ráruházott tudással rendelkezett. Amikor a Szent Személyiség híre eljutott Bahá'u'lláh legidősebb fiához, 'Abdu'l-Bahához, azonnal ráismert szeretett Atyjára. Külön küldöttel leveleket küldtek, kérve Bahá'u'lláh-t, hogy térjen vissza Bagdadba. Bahá'u'lláh végül teljesítette kérésüket, s ezzel lezárta két évig tartó fájdalmas elvonulásának időszakát.

Bahá'u'lláh távollétében a bábí közösség állapota rohamosan romlott. A hét év során, amikor Bahá'u'lláh a hegyekből visszatérve Bagdadban élt, új lelket öntött a Báb üldözött és zavarodott követőibe. Bár ekkor még nem jelentette be saját nagyszerű Állását, Szavainak ereje és bölcsessége fokozatosan elnyerte az egyre növekvő számú bábí hűségét és az élet minden területéről érkező emberek csodálatát. A fanatikus muszlim papság azonban nem tudta elviselni, hogy Bahá'u'lláh oly sok lélekre ekkora hatással van. Addig panaszkodtak a hatóságoknak, mígnem a perzsa kormányzat az Ottomán Birodalom néhány tisztségviselőjével megegyezett, hogy messzebbre száműzi Bahá'u'lláh-t szülőföldjétől, ezúttal Konstantinápolyba.

1863 áprilisa nagy szomorúságot hozott Bagdad lakói számára. Az, Akit annyira megszerettek, elhagyni készült városukat egy számukra ismeretlen úticél felé. Néhány nappal indulása előtt Bahá'u'lláh egy a város külterületén lévő kertbe költözött, felállította a sátrát, és tizenkét napon át fogadta a búcsúzni érkező látogatók áradatát. A Báb követői nehéz szívvel jöttek a kertbe. Néhányan elkísérték ugyan Bahá'u'lláh-t száműzetése következő állomására, de a többségnek itt kellett maradnia, megfosztva magukat a Hozzá való közelségtől. Isten azonban nem akarta, hogy ezt az eseményt a szomorúság határozza meg. Végtelen Kegyelmeinek kapui szélesre tárultak, és Bahá'u'lláh kihirdette a körülötte lévőknek, hogy Ő az, akit a Báb megígért –

Akit Isten ki fog nyilvánítani. A szomorúság így átadta helyét a határtalan öröme; a szívek felvidultak, és Szeretetének tüze lángra lobbantotta a lelkeket. Erről a tizenkét napos áprilisi időszakról mindenütt a Ridván (ejtsd: rezvan) ünnepeként emlékeznek meg Bahá'u'lláh világot átfogó Küldetése Kinyilatkoztatásának évfordulójaként.

Konstantinápoly az Ottomán Birodalom székhelye volt. Bahá'u'lláh mély bölcsessége és személyes kisugárzása itt mintegy négy hónapon át ismét egyre több embert kezdett el vonzani. „Nem szabad tovább Konstantinápolyban maradnia!” – mormolták a fanatikus muszlim papok, meggyőzve a hatóságokat, hogy tovább száműzzék Őt Drinápolyba. Drinápolyban, ahol négy és fél évet maradt, Bahá'u'lláh Táblákat írt a világ királyaihoz és uralkodóihoz, felszólítva őket arra, hogy az elnyomás minden módját szüntessék meg, és kötelezzék el magukat a világ népeinek jóléte mellett. Ellenségei ekkor a legkegyetlenebb büntetést eszelték ki. Őt és családját Akkóba száműzték, mely abban az időben a legszörnyűbb fegyenctelep volt az egész birodalomban. „A börtönváros borzasztó körülményei bizonyosan kioltják majd az Életét” – gondolták az ostobák azt képzelve, hogy megállíthatják azt, amit Maga Isten indított útjára.

Túl sok lenne felsorolni azokat a megpróbáltatásokat, melyeket Bahá'u'lláhnak Akkóban kellett elszenvednie. Minden kényelmet nélkülözött és éjjelnappal ellenségei vették körül. A bebörtönzés körülményei azonban fokozatosan enyhültek. Akkó város lakossága és kormányzata meggyőződött arról, hogy a városukba száműzött kis csoportnyi bahá'i ártatlan. Ez a rendkívüli Személyiség ismét sokakat vonzott bölcsességével és szeretetével, habár a többség nem értette az Ő nagyszerű Állását. Mintegy kilenc év elteltével a börtön kapui kitérültek Bahá'u'lláh és követői előtt. Szeretett Fia, 'Abdu'l-Bahá méltóságteljes lakhelyet tudott Atyjának biztosítani a városfalakon kívül. Sőt végül arra is lehetőség nyílt, hogy 'Abdu'l-Bahá házat béreljen vidéken, ahol Bahá'u'lláh életének hátralevő tizenhárom évét viszonylagos békében és nyugalomban tölthette. Ezt a házat ma Bahjí-i (ejtsd: báhdszi) udvarházként ismerjük. Itt hunyt el Bahá'u'lláh 1892 májusában Fenségének és Dicsőségének teljében.

Bahá'u'lláh magasba emelte az egyetemes béke és testvériség zászlaját, és kinyilvánította Isten Szavát. Annak ellenére, hogy ellenségei összefogtak Ellene, győzedelmeskedett fölöttük, ahogyan azt Isten megígérte Neki, amikor láncra verve raboskodott a teheráni börtönben. Üzenete élete folyamán emberek ezreinek a szívét keltette új életre. Ma pedig tovább terjednek Tanításai az egész világon. Semmi sem akadályozhatja meg Őt végső céljának elérésében, ami nem más, mint az emberiség egységének megteremtése egy egyetemes Ügyben, egyetlen közös Hitben.

A Bahá'u'lláh életéről szóló fenti elbeszélés viszonylag hosszú. Mielőtt rátérnénk az alábbi feladatokra, olvassuk át csoportunkkal a szöveget bekezdésről bekezdésre, és tegyünk fel egymásnak kérdéseket mindaddig, amíg alaposan meg nem tanultuk a tartalmát és könnyedén el nem tudjuk mesélni! A következő térkép segít majd, hogy emlékezetünkbe idézzük Bahá'u'lláh száműzetésének útvonalát, és felidézzük az útközben történt eseményeket.

1. Hasznos lehet, ha a rendelkezésre álló helyre röviden leírjuk a fenti elbeszélés alapján Bahá'u'lláh életének legfőbb eseményeit.

---

2. Egy Bahá'u'lláh életével kapcsolatos beszélgetés során az események felsorolásán kívül számos olyan fogalom is van, amit lényeges kiemelni. Különösen fontos elgondolkodni azon, mennyi szenvedést vállalt magára az emberiség iránt érzett szeretetéből, és az ellenállással dacolva mennyi rendkívüli győzelmet aratott a Hite révén. Vésődjenek be az alábbi szavak a fejünkbe és a szívünkbe:

„Az Örök Szépség beleegyezett, hogy láncra verjék, hogy az emberiség megszabadulhasson rabságától; elfogadta, hogy bebörtönözzék ebbe a hatalmas Erődítménybe, hogy az egész világ elnyerhesse az igazi szabadságot. Az utolsó cseppig kiitta Ő a szenvedés serlegét, hogy a föld minden népe maradandó örömben részesüljön, és boldogsággal teljen el. Ez a te Urad, a Könyörületes, a Legkegyelmesebb irgalma. Elfogadtuk a megaláztatást, ó, ti Isten Egységében hívők, hogy ti felemeltsetek; számos csapást szenvedtünk el, hogy ti viruljatok, és jólétben élhessetek. Nézzétek: Őt, Ki azért jött, hogy újjáépítse az egész világot, hogyan kényszerítették azok, akik Isten mellé társakat rendelnek, hogy a legsivárabb városban lakozzék.”¹⁰

3. Amikor Bahá'u'lláh szenvedéséről beszélünk, ügyelnünk kell arra, hogy ne úgy mutassuk be Őt, mint az ellenségeinek kiszolgáltatott áldozatot. Ő önszántából fogadta el, hogy az emberiség megszabadításáért láncra verjék. Életének története, bár telis-tele van nagy szenvedések sorával, mégis a maga valóságában a győzelem története. A Bahá'u'lláh életére vonatkozó jelenlegi ismereteink alapján tudnánk-e készíteni a tutorunk segítségével egy rövid előadást az Ő szenvedéseiről és győzelmeiről? Az alábbi kérdések a segítségünkre lehetnek.

a. Miért hagyta Bahá'u'lláh, hogy láncra verjék? _____

---

b. Miért fogadta el Bahá'u'lláh, hogy bebörtönözzék? _____

- c. Miért itta ki Bahá'u'lláh a szenvedés serlegét? _____
_____
- d. Miért fogadta el Bahá'u'lláh a megaláztatást? _____
_____
- e. Miért szenvedett el Bahá'u'lláh annyi csapást? _____
_____
- f. Azért fogadta el vajon Bahá'u'lláh a szenvedést, mert nem volt hatalma másként cselekedni? _____
_____
- g. Ha Bahá'u'lláh hatalommal bírt az ellenségei felett, miért fogadta el mégis a szenvedést? _____
_____

7. RÉSZ

Alejandra második látogatása a Sanchez család otthonába épp oly örömteli volt, mit az első. Sanchez úr és felesége már valamennyire ismerték Bahá'u'lláh életének történetét, de boldogan tanultak Alejandra beszámolójából, és láthatóan meghatódtak Bahá'u'lláh szenvedéseinek elbeszélésén.

– Úgy tűnik – szólalt meg egyszer csak Sanchez úr elmerengve –, Isten Megnyilvánulásai mindig szenvednek azok keze által, akik kormányzásra és földi hatalomra szomjaznak.

Alejandra úgy döntött, talán most lenne a legalkalmasabb megosztani velük azt az idézetet, amit kívülről megtanult – amelyet már mi is ismerünk az előző részből –, és amelyikben Bahá'u'lláh arról a szenvedésről beszél, melyet az emberiség érdekében viselt el, hogy megszabaduljunk az elnyomástól és maradandó boldogságra leljünk. Mindhárom barátot felvillanyozta az aznapi beszélgetés.

A következő látogatás tervezgetése során Alejandra hamar arra a következtetésre jutott, hogy 'Abdu'l-Bahá Állása természetes beszélgetési téma lehetne. Lássuk, mely pontokat akarta mindenképpen érinteni!

Bahá'u'lláh legidősebb Fia, 'Abdu'l-Bahá az emberi történelem egyik legegységülállóbb Alakja. Egyetlenegy korábbi vallásban sem találunk Hozzá

hasonlatos Személyiséget. Már gyermekként felismerte Atyja isteni állását, továbbá osztozott Száműzetésében és Szenvedéseiben. Bahá'u'lláh, a halála után, 'Abdu'l-Bahá gondoskodására és védelmére bízta a bahá'í közösséget. Sohasem leszünk képesek teljesen felfogni, milyen végtelen kegyelemben részesítette Bahá'u'lláh az emberiséget azáltal, hogy nemcsak legfelségesebb Kinyilatkoztatását adta nekünk, hanem Fiát is, Akinek tudása és bölcsessége, ahogyan Ő mondta, a világot vezetni és megvilágosítani fogja.

Amikor tanulmányozzuk 'Abdu'l-Bahá életét és szavait, betekintést nyerünk abba az egyedülálló állásba, amit e Törvénykorszakban Ő elfoglal. E státusz három vonását fontos észben tartanunk.

Először is, 'Abdu'l-Bahá Bahá'u'lláh Szövetségének Középpontja. Bahá'u'lláh szövetséget kötött az Ő követőivel, felszólítva őket, hogy mindannyian fordítsák szívüket e középpont felé, és legyenek teljes mértékben hűségesek hozzá. Végredeletében 'Abdu'l-Bahá Shoghi Effendit, a Hit Védnökét jelölte ki a középpontnak, mely felé az Ő elhunytja után mindenkinek fordulnia kell. Ma ez a középpont az Igazságosság Egyetemes Háza, amely Bahá'u'lláh egyértelmű rendelkezésének, valamint az 'Abdu'l-Bahá és a Védnök által adott világos útmutatásoknak megfelelően került megalapításra. A Szövetség ereje tartja össze a bahá'í közösséget, és védelmezi azt a megosztottsággal és a felbomlással szemben.

Másodszor, 'Abdu'l-Bahá Bahá'u'lláh Szavának tévedhetetlen Értelmezője. Oly mérhetetlenül nagy Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatása, olyan mély minden egyes Szavában rejlő jelentés, hogy szükségesnek tartott hátrahagyni egy olyan értelmezőt, Akit Ő Maga fog inspirálni. Így az eljövendő nemzedékeken keresztül az emberiség képes lesz megérteni Bahá'u'lláh tanításait 'Abdu'l-Bahá számos Táblájában és beszédeinek hitelesített leírásaiban található magyarázatainak tanulmányozásával. 'Abdu'l-Bahá után a Védnök lett Bahá'u'lláh tanításainak Értelmezője; Vele lezárult az értelmezés hatásköre, így senki sem rendelkezik felhatalmazással arra, hogy Bahá'u'lláh Szavait Törvénykorszakának hátralévő részében értelmezze.

Régebben minden vallást megosztottság sújtott a Szent Könyvek egyes részleteinek különböző értelmezése miatt. Ebben a Törvénykorszakban azonban, ha bizonytalanság támad Bahá'u'lláh egyik kijelentésének jelentésével kapcsolatban, mindenki 'Abdu'l-Bahá és a Védnök értelmezéséhez fordul. Ha a bizonytalanság továbbra is fennáll, akkor tisztázás végett az Igazságosság Egyetemes Házához lehet fordulni. Így nem marad helye a Tanítások jelentése miatti konfliktusoknak, és a Hit egysége védelmet élvez.

Harmadszor, ‘Abdu’l-Bahá Atyja Tanításainak tökéletes Példaképe. Bár mi nem is reménykedhetünk abban, hogy valaha elérhetjük a tökéletesség ilyen szintjét, mégis fontos, hogy mindig Ő lebegjen a szemünk előtt, és meg kell próbálnunk az Ő példáját követni. Amikor az Írásokban a szeretetről olvasunk, forduljunk ‘Abdu’l-Bahához, és a szeretet és kedvesség legbensőbb valóságát látjuk majd! Amikor a tisztaságról, igazságosságról, becsületességről, örömről és nagylelkűségről olvasunk, forduljunk Őhöz, gondoljunk az Ő életére, és látni fogjuk, hogy a legteljesebb tökéletességben mutatta fel mindezeket a tulajdonságokat!

‘Abdu’l-Bahá életének védjegye természetesen az Ő szolgálata volt. Az ‘Abdu’l-Bahá név azt jelenti, hogy „Bahá szolgája”, és ezt a címet jobban szerette minden más címnél, amit Neki tulajdonítottak. ‘Abdu’l-Bahá alábbi szavaiban a szolgálat iránti hön áhított vágya jut kifejezésre:

„Az én nevem: ‘Abdu’l-Bahá. Az én minősítésem: ‘Abdu’l-Bahá. Az én valóm: ‘Abdu’l-Bahá. Az én dicséretem: ‘Abdu’l-Bahá. Dicsőséges, tündöklő királyi koronám: hódolat az Áldott Tökéletesség előtt. Soha véget nem érő vallásom: szolgálat az egész emberi faj javára... Nincs s soha nem is lesz más nevem, címem, rangom, dicséretem: ‘Abdu’l-Bahá. Erre vágyom. Ezért epekedem. Ez örök életem. Ez dicsőségem mindörökkön-örökké.”¹¹

Nyilvánvalóan az, amit Alejandra a következő látogatásakor a Sanchez családdal kívánt megosztani, nem volt több, mint egy egyedülálló személyiség rövid bemutatása; ‘Abdu’l-Bahának e Törvénykorszakban betöltött státuszát az elkövetkezendő évek során fogják majd egyre jobban megérteni. Saját életünkben, ahogy a szolgálat ösvényén járunk, számos lehetőség nyílik majd arra, hogy felidézzük ‘Abdu’l-Bahá példáját és elmélkedjünk a Szavain. Az előző fejezetben már megismertedtünk néhány kijelentésével, és bátorítást is kaptunk, hogy tanuljunk meg kifejezni a Tábláiban és nyilvános beszédeiben közzétett gondolatokat oly módon, ahogyan azt Ő tette. Most, hogy megerősítsük a Státuszáról alkotott jelenlegi megértésünket, beszéljünk meg csoportunk többi tagjával a fentiekben említett főbb pontokat, és gyakoroljuk azokat jól elmondani. Az idézett részleten való elmélkedés inspirálóan fog hatni erőfeszítéseinkre, hogy a szolgálat ösvényén előrehaladjunk.

8. RÉSZ

Alejandrát a Sanchezéknél tett első látogatása óta az a kérdés foglalkoztatta, vajon milyen beszélgetési témák segítenek majd a legjobban abban, hogy a Sanchez házaspár szilárd és aktív főszereplőjévé váljon a szomszédság közösségépítő folyamatának. Egyrészt vannak olyan témák, mint pl. az ima, a lélek halhatatlansága, illetve az Isten szeretetében való állhatatosság, amelyeket reményei szerint megbeszél majd velük, hiszen a lelki életük alapjait folytonosan meg kell erősíteni. Másrészt az is fontos, hogy egy jövőképet alkossanak arról, milyen fajta közösség van kialakulóban, és tisztában legyenek vele, hogy ők is értékesen hozzájárulhatnak annak

megvalósításához. A Sanchezékkal ‘Abdu’l-Bahá státuszáról folytatott beszélgetése során Alejandra számára lassanként kezdett kirajzolódni, mi legyen a következő látogatása témája. „Nagyjából világos számukra, hogy a Hit célja az emberek egyesítése – tűnődött magában Alejandra – Ezért legközelebb valószínűleg azt a témát kell körüljárnunk, hogyan építsünk és tartsunk fenn egy egységes közösséget.”

Alejandra a negyedik látogatását azzal kezdte, hogy mesélt azokról a tevékenységekről, amelyeket jelenleg a barátok viszonylag kis csoportja folytat a szomszédságban.

– Ahogy egyre többen leszünk – magyarázta –, a legnagyobb kihívás, amivel meg kell küzdenünk az, hogy egyre egységesebbé váljunk szavainkban, gondolatainkban és tetteinkben. Ha egyetértetek, akkor ma közösen körbejárhatjuk az egység témáját.

– Értem, mennyire fontos az egység a közösségünk fejlődéséhez – felelte Sanchez asszony.

– És végül is, Bahá’u’lláh egység-üzenete volt az, ami először a Tanításaihoz vonzotta a szívünket – szólalt meg Sanchez úr.

– Kiválasztottam egy pár gondolatot és mindegyikhez találtam egy-egy idézetet is – folytatta Alejandra. – Ha nem bánjátok, akkor egyenként végignézhetjük és megbeszélhetjük őket.

Íme, az Alejandra által kiválasztott gondolatok listája:

- Ahhoz, hogy közösségünk valódi egységben éljen, mindannyiunknak tartózkodnia kell a viszálytól és a versengéstől. Bahá’u’lláh azt mondja:

„E napon mi sem sújthatja jobban az Ügyet, mint viszály és széthúzás, vetélkedés, idegenkedés és közöny Isten szerettei között. Kerüljétek ezeket Isten segedelmével és az Ő ereje által, igyekezzetek az emberek szívét összekötni az Ő Nevében, Ki az Egyesítő, a Mindentudó, a Végtelen Bölcs.”¹²

- Mindenki iránt szeretetet kell éreznünk a közösségünkben, olyan szeretetet, mely Isten iránti szeretetünk visszatükröződése. ‘Abdu’l-Bahá azt mondja:

„Legyetek tökéletes egységben. Sosem haragudjatok meg egymásra...Isten kedvéért szeressétek az Ő teremtményeit és ne önnön magukért. Sosem lesztek haragosak vagy türelmetlenek, ha Isten kedvéért szeretitek őket. Az emberiség nem tökéletes. Minden emberi lényben vannak tökéletlenségek, és mindig boldogtalanok lesztek, ha magukat az embereket nézitek. Ha azonban Isten felé tekintetek, szeretni fogjátok őket és kedvesen viseltettek majd irányukban, hiszen Isten világa a tökéletesség és végtelen kegyelem világa.”¹³

- Ha minden egymás iránt érzett szeretetünk ellenére feszültség támad közöttünk, azonnal jusson eszünkbe ‘Abdu’l-Bahá alábbi tanácsa:

„Felszólítalak mindannyiőtokat, hogy összpontosítsátok szívetek minden gondolatát a szeretetre és az egységre! Ha felbukkan a háború gondolata, állítsátok szembe vele a béke erősebb gondolatát! A gyűlölet gondolatát semmisítsétek meg a szeretet erősebb gondolatával! A háború gondolata tönkretesz minden egyetértést, jólétet, nyugalmat és elégedettséget.

A szeretet gondolatai testvériséget, békét, barátságot és boldogságot teremtenek.”¹⁴

- S noha minden erőfeszítést megtettünk, hogy indulatainkat kordában tartsuk, mégis azt látjuk, hogy azok eluralkodnak rajtunk, és olykor konfliktusba keveredünk másokkal. Ilyenkor emlékeztetnünk kell magunkat Bahá'u'lláh alábbi szavaira:

„Ha bármi nézeteltérés támadna köztetek, lássatok meg Engem ott állva a szemetek előtt, és nézzétek el egymás hibáit az Én nevemért, valamint az Én nyilvánvaló és ragyogó Ügyem iránti szeretetetek jeléül.”¹⁵

- Az a lelki fegyelem, amellyel elnézzük mások hibáit, dicséretreméltó tulajdonságaikra összpontosítunk, és teljes mértékben tartózkodunk a kibeszéléstől, az egyik leghatékonyabb lépés az egység felbomlásával szemben. Sokkal könnyebb felülkerekedni a kibeszélés hajlamán, ha szeretjük egymást. Jusson eszünkbe, mennyire hajlamosak vagyunk nem észrevenni azok hibáit, akiket szeretünk, és milyen könnyen szemet hunyunk afelett, ha ők követnek el valamilyen bűnt. Abdul'-Bahá azt mondja:

„A tökéletlen szem tökéletlenséget lát. Azon szem, mely elfedi a hibákat, a lelkek Teremtője felé tekint. Ő teremtette és neveli őket, gondoskodik róluk, felruházza őket képességekkel és étellel, látással és hallással; ezért [ezek a lelkek] az Ő kiválóságának jelei. Szeretettel és kedvességgel kell lenned mindenki iránt, törődnöd kell a szegénnyel, védelmezned a gyengét, meggyógyítanod a beteget, tanítanod és nevelned a tudatlant.”¹⁶

Bahá'u'lláh így figyelmeztet bennünket:

„Ó, trónom kísérője! Ne halld a rosszat, és ne lásd a rosszat, ne alázd meg magad, s ne sóhajtozz és sírj! Ne szólj gonoszat, hogy te se halljal olyat! Ne nagyítsd fel mások hibáit, hogy a tieid se tűnjenek nagynak; ne kívánd mások megalázását, hogy ne lássák a te megaláztatásodat! Így éld hát életed napjait, melyek rövidebbek egy tűnő pillanatnál, makulátlan elmével, mocsoktalan szívvel, tiszta gondolatokkal, megszentelt természettel, hogy szabadon és elégedetten hagyhasd el egykor e halandó formát, és megtérhess a titokzatos édenbe, és az örök királyságban lakozhass mindörökké!”¹⁷

Továbbá azt mondja:

„Ó, Kivándorlók! A nyelvet, melyet az Én említésemre szántam, ócsárlással be ne piszkoljátok! Ha az én tüze úrrá lesz rajtatok, saját hibáitokra emlékezzetek, és ne teremtményeim hibáira, minthogy saját énjét mindenki jobban ismeri, mint ismer másokat.”¹⁸

- Az egység nem csupán a viszály és széthúzás hiánya, a szeretetnek pedig nem csak szavakban kell kifejeződnie. Csak akkor mondhatjuk el, hogy igazi egység uralkodik közöttünk, ha az egymás iránti szeretetünket a közösségnek nyújtott szolgálatba ültetjük át, tevékenységeinket pedig az együttműködés és kölcsönös segítség szelleme vezérli. ‘Abdu’l-Bahá erre szólít bennünket:

„Ne pihenj, még egy pillanatra sem, és ne keress kényelmet egy percre sem; inkább szívvel-lélekkel azon munkálkodj, hogy odaadón szolgálj a barátok közül akárcsak egyet is, s boldogságot és örömet hozz akárcsak egy fénylő szívnek. Ez az igazi kegyelem, és ‘Abdu’l-Bahá homlokát ez beragyogja. Légy ebben társam és barátom.”¹⁹

Továbbá kijelenti:

„Az emberiség legfőbb szükséglete az együttműködés és a kölcsönösség. Minél erősebbek a barátság és szolidaritás kötélei az emberek között, annál nagyobb lesz az eredmény és az alkotóerő az emberi tevékenykedés minden területén.”²⁰

- A sikeres közösségi cselekvés egyik fontos kulcsa az őszinte és szeretetteljes tanácskozás minden dolgot illetően. A tanácskozás által a különféle nézőpontok összeolvadnak, és felfedezzük azt az irányt, amelyet kollektív cselekvésünkben követnünk kell. A tanácskozáson keresztül eljutunk a gondolati egységhez, egységes gondolatainkkal és látásmódunkkal pedig hatékony terveket készítünk közösségeink fejlődéséhez. ‘Abdu’l-Bahá így szól a tanácskozókrol:

„Az együtt tanácskozók főbb jellembéli vonásai legyenek: a szándék tisztasága, a szellem ragyogása, elszakadás minden mástól Istenen kívül, vonzódás az Ő mennyei illataihoz, alázat és szerénység az Ő szeretetei között, türelem és béketűrés a nehézségek közepette, és szolgálat az Ő fenséges Küszöbénél. Ha az Úr őket nagylelkűen megsegíti e jellemvonások elérésében, Bahá láthatatlan Királyságából rájuk száll a győzelem.”²¹

- A gondolkodás egysége nem valósul meg, ha az nem ültetődik át a cselekvés egységébe. Egységben cselekedni nem azt jelenti, hogy mindannyian ugyanazt csináljuk. Épp ellenkezőleg, az egységes cselekvés a legnagyobb mértékben kiaknázza a közösség tagjainak különféle tehetségeit. Képességeink megsokszorozódnak, és még ha kevesen is vagyunk, képesek vagyunk elérni azt, amire a legtöbb nagy és erős szervezet a világon képtelen. ‘Abdu’l-Bahá azt mondja:

„Valahányszor a szent lelkek a mennyei erőkől merítve felemelkednek a lélek eme tulajdonságaival bírva, és egységben, csatasorba állva haladnak előre, e lelkek mindegyike ezernyi lélekkel válik egyenlővé, s e hatalmas óceán áradó hullámai pedig a magasságbéli Gyülekezet serege lészen.”²²

Miután figyelmesen elolvastuk a fentieket, és pontról pontra megbeszéltük annak tartalmát csoportunk tagjaival, segítsünk egymásnak gyakorolni a téma bemutatását ugyanúgy, ahogyan azt az előző hárommal is tettük. Az alábbi feladatok segítségünkre lesznek ebben.

1. Egészítsük ki a következő mondatokat!
  - a. E napon mi sem sújthatja jobban az Ügyet, mint _____ és széthúzás, vetélkedés, idegenkedés és közöny Isten szeretetei között.
  - b. E napon mi sem sújthatja jobban az Ügyet, mint viszály és _____, vetélkedés, idegenkedés és közöny Isten szeretetei között.
  - c. E napon _____ sújthatja jobban az Ügyet, mint viszály és széthúzás, vetélkedés, idegenkedés és közöny Isten szeretetei között.
  - d. E napon mi sem sújthatja jobban az Ügyet, mint viszály és széthúzás, vetélkedés, idegenkedés és _____ Isten szeretetei között.
  - e. E napon mi sem sújthatja jobban az Ügyet, mint viszály és széthúzás, _____, idegenkedés és közöny Isten szeretetei között.
  - f. E napon mi sem sújthatja jobban az Ügyet, mint viszály és széthúzás, vetélkedés, _____ és közöny Isten szeretetei között.
  - g. E napon mi sem sújthatja jobban az _____, mint viszály és széthúzás, vetélkedés, idegenkedés és közöny Isten szeretetei között.

2. A második idézetben ‘Abdu’l-Bahá azt mondja nekünk:

- a. Tökéletes _____ kell élnünk.
- b. Sose _____ meg _____ .
- c. Minden embert _____ kell szeretnünk és nem önnön magukért.
- d. Sosem leszünk _____ vagy _____ , ha _____ szeretjük az embereket.
- e. Az emberiség nem _____ .
- f. Mindig _____ leszünk, ha _____ nézzük.
- g. Ha azonban _____ felé tekintünk, _____ fogjuk az embereket és _____ majd irányukban.

3. A harmadik idézetben 'Abdu'l-Bahá azt mondja nekünk:

- a. Mindegyikünk irányítsa szíve összes gondolatát a _____ és az _____ .
- b. Amikor a háború gondolata megjelenik, állítsuk azzal szembe a _____ .
- c. A gyűlölet gondolatát a _____ lehet megsemmisíteni.
- d. A háborús gondolatok tönkretesznek minden _____ , _____ és _____ .
- e. A szereteteli gondolatok építően hatnak a _____ , _____ és _____ .

4. Mit kell tennünk akkor, amikor a közösségben nézeteltérések támadnak közöttünk és mások között? _____
_____
_____
5. Jellemezzük azt a lelki fegyelmettséget, amelynek segítségével hozzájárulhatunk közösségünk egységéhez! _____
_____
_____
6. Az alábbiak közül melyik járul hozzá az egységhez?
- _____ Ha mások hiányosságaira figyelünk.
  - _____ Ha elnézzük mások hibáit.
  - _____ Ha egy barátunknak megjegyzést teszünk egy másik személy tökéletlenségeire.
  - _____ Ha egy történetet felnagyítunk vagy megváltoztatunk, csak hogy másokat rossz színben tüntessünk fel.
  - _____ Ha mások hibáira gondolunk.
7. Miért van az, hogy egyes embereket kritizálunk, ha hibát követnek el, másokat viszont, akik ugyanazt a hibát követik el, nem? _____
_____
_____
8. Létezik-e egység olyan helyzetben, ahol az emberek kibeszélik egymást? Miért nem? _____
_____
_____
_____

9. Hazugságot állítani a másokról nyilvánvalóan helytelen. De vajon helyes-e kritikus megjegyzéseket tenni valakiről a többieknek olyan dologgal kapcsolatban, amelyet az illető ténylegesen elkövetett? _____
_____
10. Mi a különbség a pletykálás, a kibeszélés és a kritizálás között? _____
_____
_____
_____
11. Milyen hatással van a pletykálás, a kibeszélés és az állandó kritizálás egy közösségre? _____
_____
_____
_____
12. Hogyan zárhatjuk ki ezeket a szokásokat az életünkből? _____
_____
_____
13. Mi történne, ha csakis oly módon beszélünk az emberekről, mintha jelen lennének? _____
_____
_____
14. Ha gyerekek előtt kibeszélünk másokat, annak vajon milyen hatása lesz rájuk nézve? _____
_____
_____

15. Honnan ered a pletykálkodásra és kibeszélésre való hajlam? _____
 _____
 _____
16. Bahá'u'lláh így int bennünket: „Ha az én tüze úrrá lesz rajtatok, _____, és ne _____, minthogy _____
 _____ mindenki jobban ismeri, mint _____.”
17. A szeretetet nem csupán csak a szavak fejezik ki. Mi egyéb szükséges még? _____
 _____
18. Az egység és szeretet kapcsán 'Abdul-Bahá felszólít bennünket: „Ne _____, még egy pillanatra sem, és ne _____
 _____ egy percre se; inkább _____
 azon _____, hogy _____ a barátok közül akárcsak egyet is, s _____ és _____ hozz akárcsak egy fénylő szívnek.”
19. Majd pedig azt mondja: „Az emberiség legfőbb szükséglete az _____ és a _____. Minél erősebbek a _____ és _____ kötelékei az emberek között, annál nagyobb lesz az _____ és az _____ az emberi tevékenység minden területén.”
20. Mi a sikeres közösségi tevékenység legfontosabb kulcsa? _____
 _____

Alejandra már számos fiataloknak szervezett összejövetelen vett részt, melyek bizonyos társalgási témákra összpontosítva sokukat elvezették az intézeti folyamatban való részvételhez. Elhatározta, hogy másnap a Beatrice-szel való beszélgetése során ugyanezt a gondolatmenetet fogja követni. A beszélgetés a következőképpen indult:

Mindannyian azt szeretnénk, hogy jobbá váljon ez a világ. Olyan jövőre vágyunk, amelyben létrejön az egyetemes béke és az emberek nagy családja harmóniában él. Az ilyen jövő nem álom, és fel lehet építeni, amennyiben egyre többen teszünk erőfeszítéseket annak érdekében, hogy hozzájáruljunk a világ jobbításához. A szívünk mélyén mindannyan arra vágyunk, hogy közösségeinket szolgáljuk. Ehhez szükség van rá, hogy fejlesszük azt a képességünket, amellyel önzetlen szolgálati cselekedeteket hajthatunk végre a közjó érdekében.

Gondolhatunk úgy is az emberiségnek nyújtott szolgálatunkra, mint egy ösvényre, melyen együtt haladunk. Ez az ösvény mindenki számára nyitva áll. Mindannyian magunk döntünk úgy, hogy elindulunk ezen az úton, és aztán a saját tempónkban haladunk rajta előre. Nem egyedül járunk ezen az ösvényen; a barátaink mellett szolgálunk, együtt tanulunk és elkísérjük egymást. Minden lépés, amit teszünk, örömet és bizonyosságot teremt, és minden erőfeszítésünk isteni megerősítéseket hoz.

Beatrice-t lenyűgözték a hallottak, és Alejandra magyarázatát élénk beszélgetés követte. Mielőtt továbbmennék, álljunk meg itt, és gondolkodjunk el a két újdonsült barátnő közti kommunikáció jellegén! Alejandra úgy döntött, lényegretörő beszélgetésbe bocsátkozik annak érdekében, hogy meghívja Beatrice-t az intézeti folyamatban való részvételre. Miért nem lett volna elegendő, ha egyszerűen csak annyit mond Beatrice-nek, hogy az intézet egy tanfolyamsorozatot kínál, és meghívja, hogy vegyen részt benne?

---

10. RÉSZ

Alejandra és Beatrice még csaknem két órán át beszélgettek. Az alábbiakban további gondolatokat találunk, melyeket Alejandra megosztott új barátnőjével. Persze tisztában vagyunk vele, hogy nem egy hosszú, folyamatos előadást tartott neki megszokás nélkül. A két óra nagy része azzal telt, hogy együtt átgondolták az alábbi bekezdésekben felvázolt gondolatokat.

Fiatalok vagyunk, tele energiával és hatalmas lelkesedéssel. Az emberek azt feltételezik rólunk, hogy gondtalanul élünk. Pedig épp ellenkezőleg: aggódunk az emberiség állapota miatt, és szeretnénk látni, hogy valódi változás történik a társadalomban. No és persze a saját életünkre is gondolnunk kell – tanulás, munka, barátok, család. Évről-évre, ahogy idősebbek leszünk, egyre több felelősséget viszünk a vállunkon; a szüleink sokat várnak el tőlünk. Olykor, ha arra gondolok, mennyi felelősség terhel, túlterheltnek érzem magam. Aztán eszembe jut egy idézet a Bahá'í Írásokból, amit megtanultam kívülről: „Az ember életének megvan a tavasza, mely csodálatos dicsőséggel van felruházva. Az ifjúság idejét az erő és az életenergia jellemzi, és az emberi élet legkiválóbb időszakaként magaslik ki.”

Amit még szeretnék megosztani veled, az a következő: a világon nagyon sok a miénkhez hasonló közösségekben élő fiatal ébred rá arra, hogy az energiáit kettős cél vezérelheti: az egyik, hogy felelősséget vállaljanak saját szellemi és lelki fejlődésükért, a másik, hogy hozzájáruljanak a társadalom átalakulásához. Célunk e két aspektusa szorosan összekapcsolódik. Ahogy saját képességeinket fejlesztjük, egyre jobban tudunk másokat szolgálni. Egymás segítése révén pedig egyénileg növekszünk, és megerősítjük azokat a tulajdonságokat, amelyekkel rendelkezünk.

És itt jön be a szolgálat ösvényének gondolata, amit korábban már említettem. Az ezen való haladás nem csak egy plusz dolog az életünkben, hanem jelentést ad mindennek, amit csak teszünk. A közösség szolgálata segít jobban megértenünk oktatásunk célját, tisztáznunk a jövővel kapcsolatos gondolatainkat, kifejlesztenünk a szükséges tulajdonságokat, melyekkel hozzájárulhatunk családunk jólétéhez. A szolgálat erősíti a barátságainkat, továbbá megakadályoz bennünket abban, hogy energiáinkat jelentéktelen tevékenységekre pazaroljuk.

Elgondolkozva lelki és szellemi növekedésünkön, tudatában kell lennünk annak, hogy számos erő befolyásol minket. Némelyek ezek közül, mint például a tudás, az igazságosság és a szeretet ereje, jó irányba visznek bennünket, és meg kell tanulnunk igazodni hozzájuk. Mások viszont, mint például az anyagiasság és az énközpontúság, épp az ellenkezőjét teszik, így ezeknek ellen kell állnunk. Törekednünk kell a kiválóság elérésére, és hinnünk kell abban, hogy az isteni megerősítés megáldja majd erőfeszítéseinket.

Ami pedig a társadalom átalakulásához való hozzájárulásainkat illeti – vagyis hogy az erőszak, szegénység és szenvedés világa a világbéke, jólét és harmónia világává alakuljon át – el kell gondolkodnunk mind az anyagi, mind pedig a szellemi fejlődésen. Minden ember anyagi fejlődése nem érhető el, hacsak nem fejlődünk szellemileg is. Csak akkor érhető el a világ jobbulása, ha ez a kettő kéz a kézben jár. Van egy másik idézet, amit szintén megtanultam kívülről: „Az anyagi civilizáció olyan, mint a lámpa, míg a szellemi civilizáció a fény abban a lámpában. Ha az anyagi és szellemi civilizáció egyesül, akkor együtt lesz a fény és a lámpa, az eredmény pedig tökéletes lesz.”

Amikor a szolgálat ösvényén haladunk, megtanulunk együtt dolgozni egyénekből álló csoportokkal, elsősorban gyerekekkel és serdülőkkel, segítve őket, hogy tudásra, képességekre és lelki tulajdonságokra tegyenek szert. Megtanulunk odafigyelni közösségeink egységére is. Az egyéneknek, családoknak és szervezeteknek, akik hozzá kívánnak járulni egy közösség fejlődéséhez, együtt kell működniük. Közös jövőképet és célt kell kialakítaniuk, és hátra kell hagyniuk mindenféle nézeteltérést.

Ezért aztán fontos, hogy fiatalként kialakítsuk a másokkal való harmonikus együttműködés szokását. Barátoknak kell lennünk: elkísérni egymást a munkában, amit végzünk, elfogadni egymás hozzájárulásait, egymást bátorítani és támogatni, meglátni egymás erősségeit, hasznos tanácsot kérni és adni egymásnak, valamint örülni egymás eredményeinek. A szolgálat ösvényén haladva együtt kell cselekednünk, értékelnünk a cselekvésünket, tanácskoznunk és tanulnunk.

Az elmúlt néhány évtized során a bahá'í közösségnek sikerült egy egészen különleges fajta tanintézményt létrehoznia lényegében a világ minden országában. Ezek az intézetek, ahogyan mi nevezzük őket, olyan tanfolyamokat kínálnak, amelyek megerősítik képességeinket, hogy szolgáljuk a közösséget. E tanfolyamok anyagának tanulmányozásával olyan lelki megértést és gyakorlati készségeket nyerünk, amelyek szükségesek a szolgálat ösvényén való közös előrejutáshoz. Ahogy végighaladunk az anyagon, úgy fejlődnek képességeink egyre összetettebb szolgálati tevékenységek elvégzésére. Végig elkísérnek bennünket azok, akik tapasztaltabbak nálunk, és idővel természetesen mi is elkísérünk majd kevesebb tapasztalattal rendelkező barátokat. Kezdetől fogva főszereplői vagyunk az egyéni és társadalmi átalakulásnak, buzgón felelősséget vállalva saját tanulásunkért és a közösség szolgálataért.

„Főszereplőnek lenni” azt jelenti, hogy megvan bennünk a szándék az átgondolt cselekvésre, erőfeszítéseinkben a kitartásra, valamint arra, hogy minden egyes lépésnél tudásra tegyünk szert, illetve azt alkalmazzuk. Egy főszereplő nem pusztán passzív befogadója a jótéteményeknek, hanem aktívan hozzájárul a fejlődéshez. Ahhoz, hogy valaki főszereplő legyen, meg kell tanulnia a kreatív és fegyelmezett kezdeményezőkézség gyakorlását. Az

- A bahá'í közösségben számtalan különféle célból szoktak összejöveteleket tartani – hogy imádkozzanak, tanuljanak, megünnepeljenek különleges alkalmakat, tanácskozzanak a közösség ügyeiről és a társadalomnak nyújtott szolgálatról, illetve megvitassanak bizonyos cselekvési terveket. Bahá'u'lláh a következő ígéretet teszi:

„Életemre és Ügyemre! Bármely lak körül, ahová Isten barátai belépnek, s ahonnan kiáltásuk hallék, amint az Urat dicsóítik és magasztalják, kerengenek majd az igaz hívők lelkei és a választott angyalok mindegyike.”²³

- Ha az összejöveteleken együtt hallgatjuk Isten Szavát a barátokkal, az örömet hoz a szíveknek és megerősíti az egység kötelékeit. Bahá'u'lláh az alábbiakra figyelmeztet bennünket:

„Illendő a barátoknak, bármilyen országban is lakozzanak, hogy összegyűljenek, és ott bölcsen és fennköltén szóljanak, olvassák Isten verseit, mert Isten Szavai gyűjtják meg és lobbantják lángra a szeretet tüzét.”²⁴

‘Abdu’l-Bahá azt írja:

„Tartsatok gyűléseket, s mondogassátok és dallammal szavaljátok a mennyei tanításokat, hogy azon ország megvilágíttassék az igazság fényével, azon föld pedig gyönyörűséges paradicsommá váljék a Szentlélek megerősítései által, mert ez a kor a Legdicsőségesebb Úr évszázada, és az emberi világ egységének a dallama elér a fülekhez keleten és nyugaton!”²⁵

- Külön említést érdemel a bahá'í összejövetelek közül a Tizenkilenc Napi Ünnepe. A bahá'í naptár tizenkilenc hónapból áll, melyek mindegyike tizenkilenc napos. A bahá'íok minden helyszínen havonta egyszer összegyűlnek e találkozóra, ahogyan azt maga Bahá'u'lláh elrendelte:

„Bizony, elrendeltetett néktek, hogy minden hónapban egyszer vendégszeretetet ajánljatok, még ha vízzel is csupán; mert Isten célja a szívek összekötése, jóllehet mind földi, mind égi eszközökkel.”²⁶

- A Tizenkilenc Napi Ünnepe három részből áll. Az első rész az áhítaté, melynek során a barátok imákat mondanak és részleteket olvasnak a Hit Szent Irataiból. A második az igazgatási rész, amikor a barátok a közösség ügyeiről tanácskoznak. A harmadik rész a társasági rész.
- ‘Abdu’l-Bahá alábbi szavai révén betekintést nyerhetünk a Tizenkilenc Napi Ünnepe áhítat részének fontosságába:

„Ó ti, az Időtlen Szépség hű szolgálói! Az ünnep minden időben és törvénykorszakban kedves volt Isten előtt, és az Ő szerettei számára terített asztal dicséretre méltó cselekedetnek tekintetett. Ez különösen igaz ma, eme páratlan törvénykorszakban, ebben a legbőkezűbb korban, mikor még nagyobb tetszéssel fogadják, hiszen az olyan összejövetelek közé számíttatik, melyeket Isten imádatára és dicsőítésére tartanak. Itt szent verseket, mennyei ódákat és dicsőítéseket zengenek, a szív pedig életre kel és a magasba ragadtatik.”²⁷

- Az Ünnep igazgatási része során az összegyűlt barátok beszámolókat hallanak a közeli és távoli bahá'í közösségek tevékenységeiről, tanácskoznak a saját közösségüket érintő ügyekről, illetve a társadalom jólétéhez való házzájárulásukról, megismerkednek az Igazságosság Egyetemes Házától kapott útmutatásokkal, áttekintik terveik előremenetelét, és javaslatokat tesznek a Hit intézményeinek. A tanácskozás a Tizenkilenc Napi Ünnepen nagy fontossággal bír, mivel ezen eszköz által minden egyes hívő részt tud venni a bahá'í világgözcsolesség ügyeiben.
- Ami az Ünnep társasági részét illeti, ez a barátság és a vendéglátás ideje. Ilyenkor lehet zenélni, felemelő előadásokat tartani, sőt a gyerekek is tarthatnak bemutatót. Röviden, az Ünnep e részének gazdagítására olyan gondosan megválogatott kulturális kifejezőmódokat lehet alkalmazni, amelyek egyszerre méltóságtelesek és örömteliek.
- A Tizenkilenc Napi Ünnep a Hit igazgatási rendjének egy lényeges eleme. Összekapcsolja a közösségi élet áhítat, igazgatási és társasági oldalát. Ezek mindegyikének egyenlő hangsúlyt kell kapnia, mivel az Ünnep sikere e három alkotóelem megfelelő egyensúlyától függ. Az Igazságosság Egyetemes Háza egy 1989 augusztusában írt üzenetben leszögezi:

„Bahá'u'lláh világrendje felöleli a társadalom összes szegmensét; egységre rendezi az élet szellemi, igazgatási és társadalmi folyamatait, és mederbe tereli az emberi kifejeződést a maga változatos formáiban egy új civilizáció felépítése felé. A Tizenkilenc Napi Ünnep a társadalom alapszintjén magában foglalja mindezen sajátságokat. Ez egy olyan falvakban, kisebb vagy nagyobb városokban működő intézmény, melynek Bahá népéből mindenki tagja. A célja, hogy elősegítse az egységet, biztosítsa a fejlődést, és örömet teremtsen.”²⁸

- Egy ilyen fontos eseményt, mint amilyen a Tizenkilenc Napi Ünnep, nem lehet sietve összeállítani. Minden hívőnek imával és elmélkedéssel kell felkészítenie magát lelkileg az ünnepre, azon pedig mindenkinek szívvel-lélekkel kell részt vennie, akár felolvas az áhítat rész során, akár csak hallgatja a felolvasott részeket; akár beszámolókat tart, útmutatásokat kap, vagy javaslatokat tesz; akár a házigazda szerepét tölti be, vagy csak egyszerűen egyike azoknak, akik sugárzó örömmel vesznek részt a vendéglátásban. A Tizenkilenc Napi Ünnepéről szóló ugyanazon levelében az Igazságosság Egyetemes Háza ezt írja:

„Az Ünnepre való felkészülés fontos elemei magukban foglalják a felolvasandó szövegek megfelelő kiválogatását, a jól olvasó barátok előre történő kijelölését, valamint az illetudó hozzáállást mind a szellemi rész átadása, mind pedig annak befogadása során. Az Ünnep környezetének gondos odafigyeléssel történő kiválasztása – legyen az akár fedett helyen, akár a szabadban – nagyban befolyásolja az élményt. A tisztaság, a hely praktikus és szép elrendezése mind jelentős szerepet játszanak. A pontosság szintén a jó felkészülés mércéje.

Az Ünnep sikere nagymértékben függ az egyén felkészülésének és részvételének minőségétől. A szeretett Mester a következő tanácsot adja nekünk: 'Fektesetek nagy hangsúlyt a Tizenkilenc Napi összejevetelekre, hogy az Úr szerettei és a Könyörületes szolgálóleányai ezen alkalmakkor orcájukat a Királyság felé fordítsák, az Úrral való egyesülést zengjék, Isten segítségéért esedezzenek, örömteli szeretettel viseltessenek egymás iránt, valamint hogy erősödjenek tisztaságukban és szentségükben, istenfélelmükben, valamint a szenvedélyeknek és az énnel való ellenállásukban. Ezáltal szakítják el magukat ezen anyagi világtól, és merülnek bele a szellem lángoló forrásába.’”²⁹

Mint mindig, most is olvassuk át a fenti gondolatokat néhányszor, és beszéljük meg a csoportunkkal azokat, hogy megtanuljuk őket könnyedén elmondani. A következő feladatok segíteni fognak, hogy további betekintést nyerjünk a Tizenkilenc Napi Ünnep jelentőségébe.

1. Miről biztosít Bahá'u'lláh bennünket, hogy mi fog minden olyan lakhelyet jellemezni, ahol összegyövünk az Urat dicsőíteni és magasztalni? _____
_____
2. A második idézetben Bahá'u'lláh azt mondja nekünk, hogy amikor összegyövünk, akkor _____ és _____
szóljunk, olvassuk _____, mert Isten Szavai
_____ és _____
_____ a _____.
3. A harmadik idézetben 'Abdu'l-Bahá azt tanácsolja nekünk, hogy tartsunk gyűléseket, mondogassuk és dallammal szavaljuk a mennyei tanításokat, hogy
– az az ország, ahol élünk, _____.
– az a föld, ahol lakunk, _____
_____ válják.

4. Hány hónap van a Bahá'í naptárban? _____
5. Hány nap van minden hónapban? _____
6. Milyen különleges összejövetelre kerül sor minden hónapban egyszer a bahá'íok között? _____
_____
7. Mely három részből áll a Tizenkilenc Napi Ünnepe? _____
_____
_____
8. A Tizenkilenc Napi Ünnepe részei bármilyen sorrendben követhetik egymást? _____
9. Mi az Ünnepe áhítat részének a célja? _____
_____
_____
_____
10. Mi az Ünnepe adminisztrációs részének a célja? _____
_____
_____
_____
11. Mi az Ünnepe társasági részének a célja? _____
_____
_____
_____
12. Az alábbi témák közül melyeket lenne helyénvaló megtárgyalni az Ünnepe adminisztratív része során?

- _____ A közösségi programok pénzügyi vonzatai
- _____ A válogatott futballcsapat góljai
- _____ Hogyan oldjunk meg egy nézeteltérést a közösség két tagja között?
- _____ A bahá'í gyermekfoglalkozások folyamata a közösségben
- _____ Az Írások egyik részletének a jelentése, melyet a hét folyamán korábban a közösség egyik tagja tanulmányozott
- _____ A serdülőprogram dinamikája a közösségben
- _____ A fiatalok számára elérhető helyi munkalehetőségek
- _____ A támogatás, amit a közösség tud nyújtani a serdülőcsoportoknak, akiknek a szolgálati projektjei egyre komplexebbé válnak
- _____ Az intézet által támogatott oktatási programokban résztvevő gyermekek és serdülők szüleinek meglátogatása
- _____ A közösség áhítatos jellegének megerősítése
- _____ A televízióban közvetített műsorok időpontja
- _____ A tanulókörökben az örömteli és fegyelmezett légkör kialakításával kapcsolatban szerzett tapasztalatok
- _____ A soron következő Szent Nap megünneplése
- _____ A közösségépítő folyamatból származó társadalmi cselekvési kezdeményezések

13. Vitassuk meg a következő kérdést a csoportunban: Miért olyan fontos az egyensúly az Ünnep három része között?

14. Most pedig beszéljük meg az alábbi két kérdést!

- a. Hogyan készülnénk az Ünnepre, ha mi lennénk a házigazdák?
- b. Hogyan készülnénk az Ünnepre, ha csak résztvevők lennénk?

13. RÉSZ

A második kérdés, ami gyakran felmerül a Hitről folytatott beszélgetések során, arra vonatkozik, hogyan elégíti ki a bahá'í közösség a pénzügyi szükségleteit. Az alábbiakban szerepel néhány gondolat, ami segíthet megválaszolni az ilyen jellegű kérdéseket:

- Az eszköz, amelynek segítségével a bahá'í közösség az anyagi szükségleteiről gondoskodik, a Bahá'í Alap. Ezt a Hit intézményei különböző szinteken – helyi, országos, kontinentális és nemzetközi szinten – kezelik. A bahá'íok abban hisznek, hogy a Hit terjesztésére tett erőfeszítéseik költségeit maguknak kell vállalniuk, és ezért az Alap csak a közösség tagjaitól fogad el hozzájárulásokat.
- Az Alaphoz való hozzájárulás önkéntes cselekedet. Továbbá bizalmas is olyan értelemben, hogy az kizárólag az egyén és a Hit intézményei között fennálló ügylet; az adományozók nevét, illetve az adományozott összegeket nem hozzák nyilvánosságra. A közösség tagjaira nem gyakorolnak nyomást, hogy adományozzanak. Az intézmények pusztán általános felhívásokat intéznek a közösséghez, emlékeztetik a tagokat az Alap fontosságára, és felhívják a figyelmüket a felmerülő igényekre. Nem ritkán az is előfordul, hogy a közösség tűz ki egy hozzájárulási célt maga elé. Összegek azonban soha nincsenek meghatározva az egyének számára, és soha nem kérnek pénzt nyomtatékosan. Az egyes hívőkre van bízva, hogy az idevonatkozó alapelvekkel kapcsolatos saját megértésük szerint eldöntsék, mennyit is adományozzanak.
- Az a civilizáció, amelyet építeni próbálunk, virágzó lesz mind anyagilag, mind pedig szellemileg. A vagyon csak bizonyos feltételek teljesülése esetén elfogadható. Becsületes munkával kell azt megszereznünk, az emberiség javára kell fordítanunk, és az egész közösséget fel kell hogy emelje. Elfogadhatatlan az, hogy néhányan szélsőségesen gazdagok legyenek, míg a többség az alapvető létszükségletek terén is hiányt szenved. Bahá'u'lláh azt mondja nekünk:

„A legjobb emberek azok, akik hivatásukkal keresik kenyerüket, s abból tartják fenn magukat és övéiket, szeretetük miatt Isten iránt, Ki minden világok Ura.”³⁰

„...teremjetelek hát ép és csodálatos gyümölcsöket, melyek magatoknak és másoknak is hasznára válnak! Ezért kötelező mindenki számára, hogy mesterséggel és hivatással foglalataskodjon, mert ebben rejlik a gazdagság titka, ó, értő emberek.”³¹

Továbbá 'Abdu'l-Bahá kifejti:

„A jómód igencsak dicséretes, feltéve, hogy az egész népesség jómódban él. Ha azonban néhányan aránytalanul nagy vagyonnal rendelkeznek, míg a többiek elszegényednek, és az a jómód se nem gyümölcsozik, sem előny nem származik belőle, akkor az csak teher a birtokosa számára.”³²

- Ahhoz, hogy egy olyan társadalmat építsünk, amely mentes az igazságtalanságtól és nyomorúságtól, mindannyiunknak nagylelkűnek és adakozónak kell lennie. Még ha pénzügyi erőforrásaink szűkösek is, hozzá kell járulnunk valamivel az emberiség fejlődéséhez, mert igazi jólét csak az adakozáson keresztül érhető el. A nagylelkűség az emberi lélek sajátossága, és független az anyagi körülményeinktől. A Rejtett Szavakban Bahá'u'lláh azt mondja:

„Adni és nagylelkűnek lenni az Én tulajdonságaim; jó annak, aki az Én erényeimmel ékesíti magát.”³³

- Emlékeznünk kell arra, hogy mindannak a vagyonnak, amelyet birtoklunk, a valódi forrása Isten, a Legbőkezűbb. Megteremti számunkra a létezés feltételeit; lehetővé teszi számunkra, hogy fejlődjünk. Amikor pedig az Alap számára adományozunk, akkor az Ő Ügyére költjük annak egy részét, amit Ő adott nekünk. Ezért a bahá'íok számára az Alapnak történő adományozás nem csupán nagylelkűség kérdése, de szellemi kegy és nagy egyéni felelősség is. A Védnök azt tanácsolja nekünk:

„Olyanoknak kell lennünk, mint a kút vagy a forrás, mely szakadatlan kiüríti magából mindazt, amije van, és egy láthatatlan forrásból folytonosan feltöltődik. Szüntelenül adakozni embertársaink javára anélkül, hogy elbátortalanodnánk a szegénységtől való félelem miatt, és bízni a minden gazdagság és jóság Forrásának kiapadhatatlan bőkezűségében – ez a helyes élet titka.”³⁴

Lehetőségünk lesz majd mélyebben elgondolkodni néhány gondolon ezek közül a könyvsorozat egy későbbi kötetében, mely az anyagi javak témájával foglalkozik. Egyelőre beszéljük meg szokás szerint a fenti bekezdések tartalmát pontról pontra, és végezzük el a következő feladatokat, melyek segítenek abban, hogy megtanuljunk könnyedén és természetesen kifejezni a gondolatokat.

1. Az idézetek alapján töltsük ki az alábbi mondatok hiányzó részeit!
  - a. Bahá'u'lláh azt mondja nekünk, hogy hivatásunkkal keressük _____, s abból tartsuk fenn _____ és _____, _____ miatt _____.

- b. Teremjünk _____ és _____ gyümölcsöket, melyek magunknak és másoknak is _____ !
- c. Mindegyikünk számára kötelező, hogy _____ és _____, mert ebben rejlik a _____.
- d. ‘Abdu’l-Bahá kifejti, hogy a jómód _____, feltéve, hogy az _____ jómódban él.
- e. Ha azonban _____ aránytalanul _____ rendelkeznek, míg a _____, és az a _____ se nem _____, sem _____ nem származik belőle, akkor az csak _____ a _____ számára.
- f. Bahá’u’lláh azt mondja: „_____ és _____ lenni az Én tulajdonságaim; jó annak, aki az Én _____ magát.”
- g. A Védnök pedig arra bátorít bennünket, hogy legyünk olyanok, mint a _____ vagy a _____, mely szakadatlan _____ mindazt, amije van, és egy _____ . folytonosan _____.
- h. Szüntelenül _____ embertársaink _____ anélkül, hogy _____ a _____ való _____ miatt és bízni a _____ és _____ – ez a helyes élet titka.

A fejezetnek ebben valamint a következő részében másfajta témákat fogunk megvizsgálni – azokat, amelyek általában olyan családok meglátogatása során merülnek fel, amelyeknek a gyermekei részt vesznek az intézet által támogatott nevelési programban. Ahogyan azt már jeleztük, a gyermekfoglalkozások vezetése és a serdülőcsoportok animátorként való irányítása olyan szolgálati tevékenységek, amelyekkel majd a soron következő kurzusok foglalkoznak, a 3. Könyv, illetve az 5. Könyv. Ismerős lehet számunkra a két említett program aszerint, hogy mi magunk részt vettünk-e bennük fiatalabb korunkban.

Nézzük meg először azt a témát, ami gyakran képezi az alapját a serdülők családjával folytatott rendszeres beszélgetéseknek! Képzeljük azt, hogy eltelt már egy kis idő azóta, hogy történetünk szereplőit magukra hagytuk, és Beatrice most már a 2. Könyvet tanulmányozza! Alejandra megkérdezte Beatrice-t, szívesen elkísérné-e őt néhány serdülő családjához, akik egy csoportot fognak majd alakítani az ő segítségével. Beatrice lelkesen beleegyezett.

Alejandra ezután elmagyarázta Beatrice-nek, hogyan képzei el az egészet:

– Minden látogatást azzal kezdünk, hogy bemutatjuk a szülőknek azt a programot, amihez a gyermekük csatlakozni szeretne, illetve megemlítjük, hogy az a szomszédságban folyó közösségépítő folyamat része. Azután megvizsgáljuk velük együtt a program néhány központi fogalmát és gondolatát. Ez lesz az első a látogatások sorában, és reményeink szerint, ahogy a beszélgetés idővel halad előre, a család nemcsak különféle módokon fogja aktívan segíteni a csoportot, hanem a serdülők lelki felvértezésének is támogatója lesz a közösségben.

Alejandra és Beatrice a továbbiakban néhány olyan pontot is megbeszéltek, amelyet minden egyes családdal érinteni szeretnének. Elhatározták, hogy minden fontosnak tartott gondolatot leírnak tudván, hogy csak néhányat fognak tudni közülük megtárgyalni az első látogatás alkalmával, a többit pedig majd az azt követő találkozások során beszéljük meg. Íme, az általuk felsorolt pontok a serdülőkben rejlő lehetőségekről:

- Egy egyén életében a 12 és 15 éves kor közötti három év döntő fontosságú időszak – átmeneti szakasz a gyermekkorból az érettségbe.
- Gyakran utalunk az ilyen korú fiatalokra a „serdülő” szóval. Ők többé már nem gyermekek, de még nem érték el fiatalkoruk teljét.
- Sajnos a serdülőkről egy olyan téves, mégis széles körben elterjedt kép él, hogy mindannyian lobbanékonyak, lázadóak, önmagukkal vannak elfoglalva és hajlamosak bizonyos helyzeteket krízisként megélni. Mi azonban más megvilágításban látjuk őket. Igaz, hogy ebben a rövid életszakaszban mindannyian gyors változásokat tapasztalunk rajtuk fizikai, érzelmi és mentális téren, és az is igaz, hogy ennek eredményeként olykor lázadó magatartással találjuk szembe magunkat. Ám a valóságban ez egy rendkívül ígéretes korszak, mely óriási lehetőségeket tartogat.

- Nem is olyan régen még mi magunk is serdülők voltunk, és jól emlékszünk rá, hogyan érintettek minket ezek a változások. Néha bátrak, néha pedig félénkek voltunk. Néha egész barátságosan viselkedtünk, máskor meg roppant szégyenlősen. Gyakran hangot adtunk annak a vágyunknak, hogy hagyjanak minket békén, miközben reménykedtünk, hogy egy kis figyelmet kapunk. Meg akartuk érteni, miben vagyunk jók, illetve milyen tehetséggel és képességekkel bírunk. És nagyon sokat számított nekünk, hogy mások miként látnak minket és mit gondolnak az ötleteinkről.
- Fontos felismerni, hogy ez a viselkedésmód csak átmeneti jellegű. Egy emberi lény életében ezekben az években villámgyorsan fejlődnek az elme bizonyos képességei. Elkezdünk válaszokat keresni a létezés alapvető kérdéseire. Elemezzük, hogy mi folyik körülöttünk, és megkérdőjelezzük a nagy részét mindannak, amit tanítottak nekünk. Ráadásul a korábbi időszakkal ellentétben nem vagyunk hajlandóak automatikusan követni azt, amit a felnőttek javasolnak nekünk, különösen akkor, ha ellentmondást látunk a szavaik és a cselekedeteik között.
- Ha a fiatalokat segíteni akarjuk abban, hogy gyümölcsözően alkalmazzák ébredező képességeiket, fontos, hogy ne kezeljük őket gyermekként. ‘Abdu’l-Bahá ekképpen jellemzi ezt a korszakot:

“Bizonyos idő múlva belép ő az ifjúkor időszakába, amelyben korábbi körülményeit és szükségleteit olyan új igények szorítják ki, melyek saját képességei szerinti előrehaladását érintik. Megfigyelőképessége kiszélesedik és elmélyül, értelmi képessége formálódik és megébred, a gyermekkor korlátai és környezete nem kötik meg többé energiáit és teljesítményét.”³⁵

- Az Igazságosság Egyetemes Háza, a Bahá’í Hit irányítótestülete, ezt mondja arról a megközelítésről, amit a serdülőkkel való foglalkozás során alkalmazunk:

„Míg a globális megközelítés problémásnak tekinti ezt a korosztályt, akik elvesznek az egymásra torlódó fizikai és érzelmi változások viharában, továbbá érdektelennek és befelé fordulónak tartja őket, addig a bahá’í közösség – az általa használt nyelvezetben és az alkalmazott megközelítésben egyaránt – kifejezetten az ellenkező irányban mozog. A serdülőkből ugyanis sokkal inkább az önzetlenséget, a mély igazságérzetet, a világegyetemről való lelkes tanulni vágyást, valamint azt a vágyat látja, hogy hozzájárulhassanak egy jobb világ felépítéséhez.”³⁶

Alejandra és Beatrice a figyelmüket ezután a lelki felvértezést szolgáló program felé fordították, és megpróbálták felsorolni annak néhány jellegzetességét:

- A 12 és 15 év közöttiek vágnak arra, hogy egy olyan baráti csoporthoz tartozzanak, akikkel megoszthatják a gondolataikat, projekteken dolgozhatnak, sportolhatnak, stb. Ezért a program a „serdülőcsoport” fogalma köré épül. Minden csoportot egy „animátor” vezet, aki gyakran egy idősebb fiatal, igaz barátja a tagoknak és segíti őket a képességeik fejlesztésében.
- A csoportok rendszeresen találkoznak. A találkozókra a serdülők megtanulnak megvizsgálni bizonyos fogalmakat és kifejezni gondolataikat anélkül, hogy félniük kellene a kritikától vagy a kigúnyolástól. Bátorítást kapnak, hogy figyeljenek, beszéljenek, elmélkedjenek, elemezzenek, döntéseket hozzanak és azok szerint cselekedjenek.
- Olyan időben élünk, amikor megannyi negatív erő befolyásolja a serdülők gondolkodását illetve viselkedését. Az animátorok segítenek ezeket az erőket leküzdeni – nemcsak azért, hogy megvédjék magukat a társadalom erkölcsi pusztulásától, hanem azért is, hogy a világ jobbulásáért munkálkodjanak.
- A program az emberi lélekben rejlő képességeket igyekszik táplálni. Ezek azok a képességek, melyek a serdülőkor elején egyre nagyobb mértékben kezdenek megmutatkozni. Különösen fontos a gondolkodás képessége és a kifejezőkészség. A fiataloknak ki kell fejleszteniük azt a nyelvezetet, amely szükséges mind a világról alkotott mélyreható gondolatok kifejezéséhez, mind pedig annak megfogalmazásához, milyen változást szeretnének látni a világban.
- A serdülők szívesen elmélkednek a tudatos élethez alapvető fontosságú fogalmak jelentésén. A boldogság, remény és kiválóság csupán néhány példa. Sajnálatos módon az emberek hajlamosak ezekről a gondolatokról felszínesen beszélni. Az ilyen fogalmak mélyebb megértése, valamint annak felismerése, miként nyilvánulnak meg ezek a mindennapi életben, segítséget nyújthatnak a fiatal elméknek abban, hogy egészséges erkölcsi struktúrát építsenek, illetve ellenálljanak a társadalom negatív erőinek.
- A fogalmak megértése nélkülözhetetlen az értelmi fejlődéshez. Előfordulhat, hogy a serdülők olykor nehézségekkel néznek szembe az iskolában, hiszen elvárják tőlük, hogy nagy adag információt tanuljanak meg a különböző tantárgyakból anélkül, hogy kielégítő segítséget kapnának az alapvető fogalmak megértéséhez. A program motiválja őket, hogy mélyen gondolkozzanak el egy-egy fogalmon – legyen az erkölcsi, matematikai, tudományos, stb. – s ezáltal kivétel nélkül minden esetben javul a teljesítményük is az iskolában.
- A serdülők erőteljesen vágnak arra, hogy értelmezzék a dolgokat. Meg akarják érteni az okát mindannak, ami körülöttük történik. Ahhoz, hogy ez sikerüljön, képesnek kell lenniük arra, hogy nemcsak fizikai szemükkel lássanak, hanem a lelki szemükkel is. A program egyik fontos célja tehát a lelki érzékelés fejlesztése: azon képességé, hogy felismerjék a szellemi erőket, továbbá felfedezzék a lelki alapelveket az általuk megtapasztalt helyzetekben.

- A program a különféle céljait – az erkölcs, a lelki érzékelés és a kifejezés képességének fejlesztését – változatos szövegek segítségével éri el. A szövegek a világ különböző részein élő fiatalok életéről szóló egyszerű történetekből állnak. E szövegek együttes tanulmányozása, tartalmuk megvitatása és a szükséges feladatok elvégzése mellett a serdülők sporttevékenységekben is részt vesznek, illetve megismerkednek bizonyos művészetekkel és a kézművességgel.
- Az animátorok segítségével a csoportok egy sor szolgálati projektet is terveznek és hajtanak végre, amely a program egyik fő eleme. Ezeken a projekteken keresztül a serdülők megtanulnak a közösségről és annak szükségleteiről gondolkodni, tanácskozni, illetve együttműködni egymással és a közösség más tagjaival.
- A szövegek által tárgyalt témák rendkívül változatosak. Mindegyik egy-egy olyan mondanivalóra összpontosít, amely elengedhetetlen a serdülők lelki felvértezéséhez. Az első szöveg például a "megerősítés" témájával foglalkozik – azzal, hogy Isten megerősíti az erőfeszítéseket, amelyeket nemes célok eléréseért teszünk. Egy másik szöveg a "reményről" szól – hogyan tudunk reménnyel tekinteni a jövőbe még a legnehezebb időkben is. Egy harmadik a "kiválóság" fogalmát elemzi. Az "öröm" szintén egy történet témája, míg egy másikban a "szó hatalma" az elmélkedés tárgya. A matematikai fogalmakkal foglalkozó szövegek egyike a rendezett elme szokásait kutatja. A természettudományos témájú szövegek között van egy, amely az ember testi, mentális és lelki egészségéről való gondoskodást állítja a középpontba. És persze van még ezenkívül vagy egy tucatnyi, amit a serdülők a három év során tanulmányoznak.

Alejandra és Beatrice azt tervezték, hogy néhány anyagot magukkal visznek arra az esetre, ha a szülők szeretnének egy gyors pillantást vetni rájuk. Ha nem ismerjük eléggé a szövegeket, akkor hasznos lehet, ha szánunk rá egy kis időt, hogy minél több történetet elolvassunk közülük. Ezáltal jobban tudjuk majd követni a közösségben kibontakozó sokféle beszélgetést. Közben szeretnénk mindenkit arra bátorítani, hogy vitassa meg alaposan a csoport többi résztvevőjével a fentiekben bemutatott gondolatokat, amelyekkel mélyrehatóbban az 5. Könyv foglalkozik. Ha az 5. Könyv tanulmányozása után valaki úgy dönt, hogy szeretne animátorként egy serdülőcsoportot vezetni, fontos, hogy rendszeresen meglátogassa majd a csoporttagok családját és megvizsgálja velük együtt a fenti és más hasonló témákat. Ám Beatrice-hez hasonlóan, akár most is bárki elkísérhet egy nagyobb tapasztalattal rendelkező személyt a közösségünkben élő serdülők családjainál tett látogatásokra.

15. RÉSZ

Másnap Alejandra és Beatrice ellátogattak három serdülő otthonába, akik majd csatlakoznak a szomszédságban alakuló új csoporthoz. Beatrice örömmel látta a lelkesedést, ahogyan a szülők részt vettek a lelki felvértezést szolgáló programról szóló beszélgetésben. A délután végére már határozottan úgy érezte, ő is szeretne Alejandrának segíteni a serdülőcsoportban, és megtanulni, hogyan tud ő maga is egy új csoport animátoraként szolgálni remélhetőleg egy éven belül. Természetesen tisztában volt vele, hogy közben el kell majd végeznie néhány intézeti könyvet, de teljes mértékben elszánt volt, hogy ugyanazzal a változatlan tempóval haladjon előre a tanulásban, mint amivel idáig eljutott.

Így tehát Beatrice, Alejandra állandó támogatásával és bátorításával haladt előre a szolgálat ösvényén. Térjünk vissza a történetéhez ismét három hónappal később, amikor éppen a 3. Könyv befejezésénél tart! Tanulókörének tutora megkérte Maribelt, a gyermekfoglalkozások egyik vezetőjét, hogy hívja meg Beatrice-t és csoport többi résztvevőjét, hogy kísérik el őt egyenként az újonnan alakult első évfolyamos csoportba járó gyerekek szüleinek meglátogatására. Beatrice úgy érezte, rengeteget tanult a 3. Könyvből. Alejandrától pedig, aki ezt jó néhányszor megemlítette, megtanulta, hogy a könyv olyan megértéssel ruházza fel, mely nagy segítségére lesz az animátori szolgálata során.

Amikor találkoztak, Maribel elmondta Beatrice-nek, hogy Emma édesanyját fogják meglátogatni.

– Egy búbajos kicsi lány, aki imád tanulni – mesélte Maribel. – Egyszer már meglátogattam a szüleit, és meséltem nekik a bahá’i gyermekfoglalkozások jellegéről. Örömmel engedélyezték Emmának a részvételét. Úgy tűnt, az édesanyja szívesen hallott volna még többet a gyermekfoglalkozásokról, így aztán megígértem neki, hogy visszamegyek és beszélek egy kicsit az általunk tanított anyag alapvető nevelési céljairól. Egyébként írtam magamnak egy kis jegyzetet. Ha akarod, átnézhetjük együtt és beszélhetünk róla.

Beatrice beleegyezett. Íme, a jegyzet, amit megvitattak:

- Először is elmondom Martinez asszonynak, mennyire örülök, hogy Emma a csoportba jár, és megemlítem néhány csodálatos tulajdonságát.
- A beszélgetés elindításához az tűnik a legjobbnak, ha elolvassuk vele ezt az idézetet Bahá’u’lláh Írásaiból:

“Tekints úgy az emberre, mint felmérhetetlen értékű drágakövekkel teli kincsesbányára! Csakis a nevelés képes arra, hogy feltárja e kincseket, hogy azok az emberiség javára váljanak.”³⁷

- Azután talán megosztok egy pár gondolatot arról, mennyire hatással volt ez a kijelentés rám, mint tanárra. Öröm járja át a szívemet, mondom majd, valahányszor csak a gyerekekre nézek a csoportban, és úgy gondolok rájuk, mint értékes kincsekkel teli bányákra. Mindegyikükben benne van a lehetőség, hogy mennyei tulajdonságokat mutassanak fel. Mindegyikükben vannak felfedezhető és fejleszhető képességek. Felnőve mindegyikük a társadalom értékes tagjává válhat, és hozzájárulhat a világ jobbulásához.

- Ezt követően valószínűleg fel kell sorolnom néhány példát azokra a kincsekre, melyek feltárására a nevelésnek törekednie kell minden gyermek esetében. Megemlíthetem az elme néhány képességét, például hogy képes felismerni a természet törvényeit, csodálatos műalkotásokat tud létrehozni és nemes gondolatokat tud kifejezni. Azt is elmondom majd, hogy a gyermekek akkor tudják elkezdni kifejleszteni ezeket a képességeket, ha megfelelő nevelésben részesülnek. Ám ahhoz, hogy erre sor kerüljön, már egész fiatalon szert kell tenniük bizonyos tulajdonságokra. Például meg kell tanulniuk odafigyelni, szükség esetén keményen dolgozni, és arra koncentrálni, amit éppen csinálnak. Olyan egyénekké kell válniuk, akiket foglalkoztat mások jóléte és akik szolgálni kívánják a közösséget. Ezért fontos odafigyelnünk a személyiségük fejlődésére már életük korai szakaszában.
- Ezen a ponton esetleg érdemes lenne megkérni Martinez asszonyt, hogy osszon meg néhány gondolatot arról, milyen embert szeretne nevelni a lányából. Melyek azok a személyiségjegyek, amikkel fontosnak tartaná, hogy Emma rendelkezzen?
- Az általa említett személyiségjegyek között bizonyosan lesznek olyanok, amelyek a lelki tulajdonságok kategóriájába esnek. Ez lesz a következő téma, amit megemlítek majd. Elmondom, hogy vannak bizonyos tulajdonságok, amivel egy egyénnek rendelkeznie kell. Ezek alapvetőek az emberi léthez. Az ember lelkéhez tartoznak. Miközben a szívünk tükrét csiszoljuk, hogy visszatükrözhesse Isten sajátosságait, fokozatosan fejlesztjük ezeket a tulajdonságokat. Ezekre mint „lelki tulajdonságokra” utalunk, és az első évfolyamon tanított leckék nagyrészt ezekre a jellemvonásokra fókuszálnak.
- Szerintem ezután néhány lelki tulajdonság felsorolásával folytatom, amelyekkel a 3. Könyv első évfolyamának leckéi foglalkoznak, és megosztom vele a hozzájuk tartozó idézeteket. Elmagyarázom, hogy Emma kívülről megtanulja majd ezeket az idézeteket, és megkérheti a kislányát, hogy mondja fel neki, akár csak az imákat, amiket megtanul:
  - Szeretet:

„Ó, barát! Szíved kertjébe ne ültess mást, csakis a szeretet rózsáját...”³⁸
  - Igazságosság:

„Járjátok az igazságosság útját, mert az bizony az egyenes út.”³⁹
  - Igazmondás:

„Az igazmondás minden emberi erény alapja.”⁴⁰
  - Öröm:

„Ó, ember fia! Örülj szíved vidámságának, hogy érdemes légy a Vélem való találkozásra, és szépségem visszatükrözésére.”⁴¹

Maribel és Beatrice úgy döntöttek, hogy a fenti gondolatok elegendőnek bizonyulnak egy látogatásra. Mi magunk hamarosan továbblépünk a 3. Könyvre, és lehetőségünk lesz elgondolkozni néhány olyan alapelven, amely körvonalazza a Ruhi Intézetnek a gyermekek lelki nevelésére vonatkozó hatéves programját. Ha előtte alkalmunk nyílik meglátogatni néhány szülőt a gyermekfoglalkozás vezetőjével együtt, az itt felvázolt gondolatok nagy segítséget nyújtanak majd. Beszéljük át azokat pontról pontra a tanulócsoportunkban!

16. RÉSZ

Korábban már olvastuk ‘Abdu’l-Bahá alábbi szavait: „Minél erősebbek a barátság és szolidaritás kötelékei az emberek között, annál nagyobb lesz az eredmény és az alkotóerő az emberi tevékenység minden területén.” Az Igazságosság Egyetemes Háza szerint amikor otthonokat látogatunk meg, illetve magunkhoz hívunk meg másokat: „olyan lelki kötelékeket alakítunk ki, amelyek közösségérzetet teremtenek.” Ezért hát nem szabad alábecsülnünk e gyakorlatnak az egyre növekvő közösségünk kultúrájára gyakorolt hatását.

Az előző részekben számos különféle beszélgetést vizsgáltunk, amelyekre a látogatásaink alkalmával sor kerülhet. Ahogy a szolgálat ösvényén haladunk, mindannyian részt veszünk majd a falunkban, városunkban vagy a szomszédságunkban arról folyó egyre bővülő beszélgetésben, miként lehet alkalmazni Bahá’u’lláh tanításait az egyéni és a kollektív életünkben. Olykor ez formális látogatások sorozatán keresztül bontakozik ki, melyeket azért szervezünk, hogy egyre többen elmélyítsék tudásukat e tanításokban. Számos más alkalommal az intézet nevelési programjai, azok céljai és tartalma lesz a beszélgetés témája. Egyre több szomszédot és barátot hívunk meg, hogy részt vegyen a közösségépítés folyamatában. Ahogy tehát a jövőbe tekintünk és az előttünk álló szolgálat ösvényére, minden erőfeszítést meg kell tennünk, hogy jól megtanuljuk az ebben a fejezetben tárgyalt anyagot, tapasztalatot szerezzünk az egyes témákról való beszélgetésben, és természetesen tovább mélyítsük saját tudásunkat Bahá’u’lláh tanításairól. Így miénk lesz az a véget nem érő öröm, mely Isten Szavának másokkal való megosztásából ered.

AZ IDÉZETEK FORRÁSA

1. Bahá'u'lláh, *Rejtett Szavak*, (Budapest, 2011-2018), Arab 4, 4. old.
2. Bahá'u'lláh, *Bahá'í imák (2007, Budapest)*, 4. old.
3. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, (Budapest, 2014), 4.1, 7. old.
4. Uo., 5.2, 7-8. old.
5. 'Abdu'l-Bahá, *Bahá'í imák (2007, Budapest)*, 87. old.
6. 'Abdu'l-Bahá, *Bahá'í prayers* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2002), 113. old.
7. Uo., 113. old.
8. From a talk given on 16 August 1912, published in *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), 23.bek., 364. old.
9. 'Abdu'l-Bahá, *Bahá'í imák*, 96. old.
10. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, 45.1, 59. old.
11. 'Abdu'l-Bahá, id. Shoghi Effendi, *Bahá'u'lláh Világrendje (Válogatott levelek) (2010, Budapest)*, 149. old.
12. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, 5.5, 8. old.
13. 'Abdu'l-Bahá, From a talk given on 5 May 1912, *The Promulgation of Universal Peace*, 4, 128. old.
14. 'Abdu'l-Bahá, *Párizsi beszédek* (Budapest, 2016), 6.7-8, 28-29. old.
15. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, 146:1, 183. old.
16. 'Abdu'l-Bahá, From a talk given on 5 May 1912, *The Promulgation of Universal Peace*, 4, 128. old.
17. Bahá'u'lláh, *Rejtett Szavak*, Perzsa 44, 66. old.
18. Uo., Perzsa 66, 84. old.
19. From a Tablet of 'Abdu'l-Bahá (authorized translation)
20. 'Abdu'l-Bahá, From a talk given on 25 September 1912, *The Promulgation of Universal Peace*, 2, 478-79. old.
21. 'Abdu'l-Bahá, *Válogatások 'Abdu'l-Bahá Írásaiból* (2021, Budapest), 43.1,
22. Uo., 207.3,
23. Bahá'u'lláh, in *Bahá'í Meetings: Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, 'Abdu'l-Bahá, and Shoghi Effendi*, compiled by the Research Department of the Universal House of Justice (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1976, 1980 printing), 3. old.
24. Uo.

25. ‘Abdu’l-Bahá, *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá’í Publishing Committee, 1916, 1930 printing), 3. kötet, 631. old. (authorized translation)
26. Bahá’u’lláh, *A Kitáb-i Aqdas: A Legszenőbb Könyv* (2001, Budapest), 57, 43. old.
27. ‘Abdu’l-Bahá, *Válogatások ‘Abdu’l-Bahá Írásaiból*, 48.1, 130. old.
28. Az Igazságosság Egyetemes Háza, egy 1989. augusztus 27-i leveléből (published in *Messages from the Universal House of Justice, 1986–2001: The Fourth Epoch of the Formative Age*, Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 2010, 69:2, 132–33.old.)
29. Uo., 69:9-10, 135.old.
30. Bahá’u’lláh, *Rejtett Szavak*, Perzsa 82, 96.old.
31. Uo., Perzsa 80, 96.old.
32. ‘Abdu’l-Bahá, *Az Isteni Civilizáció Titka* (2018, Budapest), 46. bek., 24.old.
33. Bahá’u’lláh, *Rejtett Szavak*, Perzsa 49, 70.old.
34. Shoghi Effendi, cited in *Bahá’í News*, no. 13 (September 1926), 1. old.
35. ‘Abdu’l-Bahá, From a talk given on 17 November 1912, *The Promulgation of Universal Peace*, 617.old., 3. bekezd.
36. Az Igazságosság Egyetemes Háza, Ridván Üzenet 2010, 16. bekezd.
37. Bahá’u’lláh, *Gyöngyszemek Bahá’u’lláh írásaiból*, 122:1, 152.old.
38. Bahá’u’lláh, *Rejtett Szavak*, Perzsa 3, 38.old.
39. Bahá’u’lláh, *Gyöngyszemek Bahá’u’lláh írásaiból*, 118:1, 146.old.
40. ‘Abdu’l-Bahá-t idézi Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 2006, 2018 printing), 40. bek., 39. old.
41. Bahá’u’lláh, *Rejtett Szavak*, Arab 3, 12. old.